

HAFTALIK SiYASi GAZETE

SOSYALiST CUMHURiYET

SAYI: 247 /23 Ağustos 2022 - 5 TL

AKP'nin 21 yılı

pusula S.7

Sosyalistlerin seçim ittifakı kuruldu!

SOSYALiST GÜÇ BİRLİĞİ YOLA ÇIKTI!

SORULARLA SOSYALİZM VE TÜRKİYE KOMÜNİST HAREKETİ

Sovyetler Birliği Yıkıldı, Sosyalizm Ölmedi Mi?

Sosyalizm, 1989 yılında ciddi bir yenilgiye uğradı. Sovyetler Birliği deneyimi, insanlığın ileriye doğru atacağı adımlarda sosyalist iktidarların vazgeçilmez olduğunu gösterdi. Ama öte yandan emperyalizmin dünya üzerinde saldırgan politikalarının hüküm sürdüğü koşullarda sosyalist bir iktidarın savunmasız kalmasının sonuçlarının çok kötü olabileceğine de hep birlikte Sovyetler Birliği'nin yıkılış sürecinde görmüş olduk. Aradan geçen süre içinde, bu yenilginin yalnızca eski sosyalist ülke halkları için değil, dünya üzerindeki tüm emekçiler için bir yıkım anlamına geldiği belirginlik kazandı. Geçmişte iş, eğitim, sağlık, konut ve ulaşım sorunu nedir bilmeyen eski sosyalist ülke yurttaşları, bugün, kapitalizmin yalnızca ışıklı vitrin camları anlamı-

na gelmediğini acı bir şekilde tecrübe etti. Artık kapitalizmin işsizlik, yoksulluk, emekçi çocuklarının okuyamaması, parası olmayanların sağlık hizmetlerinden yararlanamaması ve ellerine geçen az miktardaki paranın da konut ve ulaşım harcamalarına gitmesi anlamına geldiğini onlar da biliyor.

Diğer yandan, sosyalizmin yenilgisinden bu yana, emperyalistler ve sermaye sahipleri, emekçilere çok daha pervasızca saldırıyor. "Sosyalizm tehdidi"nin zayıf düşmesinden bu yana, emperyalist ülkelerdeki emekçiler de, özelleştirmelerle, sosyal devletin tasfiye edilmesiyle, eğitimin paralı hale getirilmesiyle ve taşeronlaştırmayla karşı karşıya.

Evet, kapitalizm henüz "ölmedi". Ölmediği için de, öldürmeye devam ediyor! Sosyalizmin bir kutup olmaktan çıkmasının ardından, savaşlar ve katliamlar başımızdan eksik olmadı. Kapitalizm ölmediği gibi bir dizi musibeti yaşıyor da... Gericilik, yobazlık, kültürsüzlük, yozlaşma ve savaşlar kapitalizm sayesinde, kapitalizm onları istedi diye yaşıyor. Eğer ölen bir şey varsa, o da, ekonomik ve toplumsal gelişmenin ancak "serbest piyasa" koşulları altında, yani kapitalizm koşulları altında sağlanabileceği iddiasıdır.

Yukarıda anlattığımız tablo sosyalizmin bugün hala ekmek, hava ve su kadar gerekli olduğunu göstermektedir. Bu koşullarda sosyalizmin artık öldüğünü iddia etmek gerçekleri çarpıtma iddiasından başka birşey değildir.

SOL BAKIŞ
Kurtuluş Kılçer

Devrimci seçenek: Sosyalist Güç Birliği!

Düzen siyasetinde ittifaklar belli. Bir yandan gerici AKP'nin ve faşist MHP'nin başını çektiği Cumhur İttifakı. Bugünkü gerici, emek düşmanı ve işbirlikçi tek adam rejiminin kurucu iki partisi. İktidardalar.

Diğer yandan ise son 20 yıldır ülkenin gerici dönüşümünün parçası olanların da içinde yer aldığı Millet İttifakı! Gerici ve emek düşmanı iktidarın karşısına çıkartılan muhalefet! CHP başını çekiyor. AKP'den kopan iki parti Millet İttifakı'nın ortağı. Biri Suriye politikasında büyük sorumluluğu bulunan Davutoğlu. Davutoğlu hala Suriye politikasını savunmaya devam ediyor. Diğer Babacan. Ülke ekonomisinin emperyalist tekelere ve işbirlikçi sermayeye peşkeş çeken ekonomi siyasetinin başındaki isim. Babacan,

bugün emperyalist sermayeye ile uyumlu bir ekonomiyi savunmaya devam ediyor. Millet İttifakı'nın asli ortaklarından birisi ise Akşener'in liderliğini yürüttüğü İyi Parti. MHP'den kopmuş, geçmişte Tansu Çiller'in bakanlığını üstlenmiş bir siyasi geçmişi temsil ediyor.

Ne yazık ki AKP'nin gerici tek adam rejimine karşı halkın karşısına çıkartılan muhalefet bu. AKP ve MHP'nin hallicesi!

Cumhur İttifakı, gerici, emek düşmanı ve işbirlikçi bir düzen siyasetinin iktidar bloğu. Bu bloğun karşısına çıkan Millet İttifakı ise başka bir sağ blok olarak şekillenmiş durumda. Bugün ülkemizin temel sorunlarının çözümü sağ siyasete karşı sol bir program olması gerekirken, Millet İttifakı, "sağa karşı sağ" siyasetin adresinden başka bir şey değil.

Yaşınlan ekonomik krizin çözümü kamucu, planı üretim ekonomisinden geçiyor. Ekonomik krizden çıkışın reçetesi, sermaye ve emperyalist tekelere karşı emekçi halkın çıkarlarını savunmaktan geçer. Bugün 20 yıllık AKP iktidarının yaşattığı tahribat ortada. Laiklik tasfiye edilmiş, ülkenin bütün değerleri emperyalizme peşkeş çekilmiş, sermaye sınıfı tarafından yağmalanmış durumda. Tarikatların saltanatına ve gericiliğe karşı laiklik, insanca bir yaşam

için emek programı ve emperyalist tahakküm ve sömürüye karşı anti-emperyalizm sol bir programın temel köşe noktalarıdır.

İşte böylesi bir program ancak ve ancak ülkeyi düz- lüğe çıkartabilir. Bugün bu yağma ve gerici düzenin düzeltilecek bir noktası yoktur. Büyük bir değişim gerekir. Cumhur İttifakı düzenin bekasını savunurken, Millet İttifakı ise düzenin tadilatına soyunmuş durumda.

Düzen partileriyle, ülke kurtulmaz. Bu düzene karşı devrimci bir seçenek ancak ve ancak sol bir odağın şekillenmesiyle mümkündür. Aydınların ve sosyalist güçlerin çağrısıyla kurulan Sosyalist Güç Birliği, emekçi halkın devrimci seçeneği olarak yola çıkmış bulunmaktadır. Ölümü gösterip sıtmaya razı eden düzenin sahte umutlarına karşı emekçilerin gerçek umudu olarak Sosyalist Güç Birliği'nin yola çıkması, hem ülkemiz hem de ülkemizin sosyalist mücadelesi açısından çok önemlidir.

Düzene karşıysak, düzen partilerinin de çözüm olamayacağını bileceğiz. Bugünkü gerici, emek düşmanı ve işbirlikçi düzene karşı tek seçenek devrimci seçenektir!

Sosyalistlerin seçim ittifakı kuruldu!

Sosyalist Güç Birliği yola çıktı!

Ülkemizin geleceğine birlikte sahip çıkıyoruz

Cumhuriyet tarihinin en kritik dönemlerinden birinden geçiyoruz.

AKP, yirmi yıllık iktidarı boyunca Cumhuriyet'in kazanımlarını tek tek ortadan kaldırarak tam boy piyasacı ve işbirlikçi bir siyasal İslamcı rejimi kurdu. Sermaye yanlısı uygulamalarıyla emperyalist-kapitalist sistemin ülkemiz üzerindeki boyunduruğunu güçlendirdi. Hak ve özgürlükleri tümüyle ortadan kaldırarak sürdürülen bu sömürü ve baskı düzeni ülkemizi sonu gelmez bir felakete sürükledi.

Bu durum bugün ülkenin en temel sorunu haline gelmiş, AKP'nin yarattığı bu felaketle bütünlüklü bir hesaplaşma geniş emekçi halk kesimleri için adeta bir hayat memat meselesine dönüşmüştür.

Buna karşı Millet İttifakı'nın sağ ve sermaye yanlısı karakteri ile politikalarının da ülkemizin ve halkımızın gerçek sorunlarına çözüm olamayacağı açıktır.

Bu tablo halkımız için bir çıkış yolu sunmamaktadır. Her türlü hile ve zorbalığa başvuracağı açık olan gerici iktidardan ülkemizin kurtulması ancak ilerici toplumsal kesimlerin örgütlü ve dinamik mücadelesiyle sağlanabilir.

Önümüzdeki kritik eşikte bu halk düşmanı rejime son vermek için, yirmi yıldır AKP'ye ve onun temsil ettiği bu düzene karşı mücadelenin her aşamasında olduğu gibi, bugün de üzerimize düşen sorumlulukları eksiksiz yerine getireceğiz. Biz aşağıda imzası olanlar, bu bilinçle ülkemizin eşit, özgür ve bağımsız geleceği için birlikte hareket etmek,

emekçi halkın hayati sorunlarının kaynağına karşı ortak bir mücadele geliştirmek üzere aşağıdaki temel mücadele hedefleri doğrultusunda bir araya geliyoruz. Tüm yurtsever insanlarımızı ülkemizin geleceğine birlikte sahip çıkmaya çağırıyoruz:

Yarınlarımızı sermaye çetelerinin, tarikatların, bir avuç haraminin ve emperyalizmin pençesinden gerçekten kurtararak emekçilerin laik, demokratik, bağımsız cumhuriyetini kurmanın yolu da buradan geçecektir.

1- Ülkenin ve halkın geleceği hakkında tüm kararların, yerli ve yabancı sermaye ile gericiğin ve emperyalizmin çıkarlarını temsil eden, siyasi iktidarın tek bir kişide toplandığı bu ucube rejim ortadan kaldırılmalıdır. Emekçi halkın siyasete güçlü bir biçimde katılımını sağlayacak, seçim sistemi de dâhil olmak üzere, bütünlüklü bir mekanizma kurulmalıdır.

2- İnsanın insanı sömürdüğü, eşitsizlik ve adaletsizliğin her gün daha da derinleştiği bu toplumsal ve siyasi düzeni reddediyoruz. Sermaye ve patronların zenginleştiği, emekçilerin her geçen gün yoksullaştığı kriz koşulları hızlı bir çöküşü de işaret etmektedir. Bu gidişi tersine çevirmek, sömürünün ve işsizliğin ortadan kaldırılacağı, insanca bir yaşamın kurulacağı bir cumhuriyet için harekete geçiyoruz. Özelleştirmelere son verilmeli, peşkeş çekilmiş bütün kamu varlıkları ve sektörler kamulaştırılmalıdır. Eğitim, sağlık ve bakım hizmetleri başta olmak üzere tüm insani ihtiyaçlar kamu hizmeti olmalı, eşit ve ücretsiz sunulmalıdır. Emperyalist tekellerin topraklarımız üzerindeki yağmasına son verilmeli, ekonomi planlama ilkesine göre yeniden tasarlanmalıdır.

3- Bağımsız ve egemen bir Türkiye için emperya-

lizme karşı mücadelede kararlıyız. Emperyalizmin yeni savaş cepheleleri açarak coğrafyamızı yıkıma sürüklediği, savaş örgütü NATO'nun yayılcı politikalarını en tehlikeli savaş senaryolarıyla hızlandırdığı bir dönemde yıllardır dile getirdiğimiz hedef daha da acildir: Türkiye NATO'dan çıkmalıdır. Ülkemizdeki yabancı üsler kapatılmalıdır.

4- Devletin tüm kademelerine ve toplumsal yaşama egemen olan tarikatlara, bilimsel düşüncüyü ve tüm özgürlük alanlarını yok ederek başta kadınlar, gençler ve çocuklar olmak üzere tüm toplumu dinselikleşmeyle baskı altına almaya çalışan gericiğe karşı, laiklik için bir araya geliyoruz. Tarikat ve cemaat kadrolaşmaları tasfiye edilmelidir. Eğitim birliği sağlanmalı, tarikat ve cemaat okulları ile yurtları kapatılmalıdır.

5- Yurttaşlığın tesis edilerek etnik, dinsel, mezhepsel ve toplumsal cinsiyetten kaynaklı farklılıklar nedeniyle ayrımcılığın ve karşıtlıkların ortadan kaldırıldığı, herkesin eşit ve kardeşçe yaşayacağı özgür bir cumhuriyet hepimizin özlemidir. Bunu gerçekleştirmek isteyen herkesi ortak mücadeleye davet ediyoruz.

Türkiye'nin aydınlık geleceği için bu temel ilkeler doğrultusunda Sosyalist Güç Birliği olarak birlikte yürüyeceğiz. Yaklaşmakta olan seçimlerde de devrimci sorumluluğun bilinciyle ülkemizin geleceğine birlikte sahip çıkacağız.

Tüm ilerici, sosyalistleri, komünistleri, devrimcileri, yurtsever emekçi halkımızı bu sorumluluğu paylaşmaya ve Sosyalist Güç Birliği'ni birlikte büyütmeye çağırıyoruz."

ÖSYM kime emanet?

KPSS'de yolsuzlukların üstü mü kapatılıyor?

AKP döneminde merkezi sınavlarda yapılan yolsuzluklara bir yenisi eklendi. ÖSYM tarafından 31 Temmuz 2022 tarihinde yapılan Kamu Personeli Seçme Sınavı(KPSS) soru kitapçığının yayınlanmasının ardından sınav sorularının sızdırıldığı ortaya çıktı.

KPSS'de çıkan soruların özel bir yayınevini soruları ile birebir aynı olduğu, seçeneklerin dahi birebir olduğu iddia edildi. Sınav katılan yurttaşların sosyal medyada ekran görüntülerini paylaşmasının ardından tepkiler büyüdü. İddiaların hemen ardından açıklama yapan ÖSYM iddiaların asılsız olduğunu belirtti. ÖSYM'nin "Bazı sınav sorularının bir yayınevini deneme sınavı sorularıyla aynı olduğuna ilişkin sosyal medya platformlarında

ortaya atılan iddiaların incelemelerimiz neticesinde asılsız olduğu anlaşılmıştır." İfadelerini kullandığı açıklamanın ardından AKP'li Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Devlet Denetleme Kurulu'na inceleme talimatı verdi. DDK Başkanı Yunus Arıncı, sınava dair "Problemlili bir durum var gözüküyor" dedi.

İddiaların ortaya atılmasının ardından 7 saat gibi kısa bir zaman diliminde Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi (ÖSYM) Başkanı Halis Aygün, Resmi Gazete'de yer alan Cumhurbaşkanlığı kararıyla görevden alındı.

Ancak sınavda ne tür bir yolsuzluk yapıldığına ilişkin detaylı açıklama yapmayan AKP iktidarı el çabukluğu ile iddiaların üstünü hızlıca kapatma yoluna gitti. Sınav yolsuzluğunu açıklayamayan AKP temsilcileri alışlageldik üslupları ile kendi iktidarlarına dönük bir komplo olduğu propagandasıyla tepkileri baskı altına almaya ve mağduru oynatmaya soyundu.

ÖSYM' de yolsuzluk iddiaları ilk değil

ÖSYM tarafından yapılan merkezi sınavlarda yolsuzluk iddiaları yeni değil. AKP iktidarının uzun süre ortağı olan FETÖ'nün sınav sorularını örgüt

üyelerine sistematik şekilde sızdırdığı bugün biliniyor.

2011 yılında patlak veren LGS yolsuzluğuna dönük protestolar yükselirken dönemin ÖSYM Başkanı Ali Demir sınav sorularının sızdırıldığı ve şifreleme yapıldığı yönündeki pek çok iddiaya rağmen AKP iktidarı tarafından korunup kollanmıştı. AKP iktidarının FETÖ ile ortaklığının bozulmasının ardından Ali Demir'in örgüt üyeliği suçlamasıyla yargılandığı davada ortaya çıkan itiraflardan 2010- 2015 yılları arasında yapılan bütün merkezi sınavlarda soruların çalındığı ve örgüt üyelerine verildiği anlaşılıyor.

FETÖ'den sonra hangi cemaat ÖSYM'ye çöktü?

Son KPSS sınavında alenen ortaya serilen yolsuzlukların arkasında hangi cemaatin olduğu sorusu yanıt bekliyor. AKP iktidarının apar topar ÖSYM başkanını görevden alması, nasıl bir inceleme yapıldığı ve bu inceleme sonucunda hangi verilere ulaşıldığının açıklanmaması, el çabukluğuyla olayın üstünü kapatma çabası olduğu izlenimi uyandırıyor. FETÖ'den boşalan koltukların ise diğer tarikat ve cemaatler arasında bölüşüldüğü bir sır değil.

Ders alınamayan başlık: Deprem

2 Merkez üssü Gölcük olan, 17 Ağustos 1999 tarihinde gerçekleşen depremin üzerinden 23 yıl geçti. Bu 23 yıl içerisinde sadece o dönemi yaşayanlar için değil, bundan sonra yaşanacak depremler açısından da çok önemli dersler bıraktı. Görülen o ki bırakılan derslerin günümüzde hiçbir öneminin kalmadığı görülmekte.

Resmi rakamlara göre, depremde 18 bin 373 kişi hayatını kaybetti, 48 bin 901 kişi de yaralandı. 5 bin 840 kişi de kayboldu. Farklı kurumların yaptığı hesaplamalara göre, depremin ekonomik maliyeti 12 ile 20 milyar dolar arasında değişiyor. Depremi ardından 200 bini aşkın insan evsiz kaldı. 66 bin 441 ev ve 10 bin 901 iş yeri yıkıldı. 350 bine yakın ev ve iş yerinde ise hasar tespit edildi.

Bu maliyeti Devlet Planlama Teşkilatı 15-19 milyar dolar, Dünya Bankası da 12-17 milyar dolar, TÜSİAD ise 17 milyar dolar olarak hesaplıyor. Depremi ardından özellikle yeniden yapılanma çalışmaları nedeniyle dış kaynak ihtiyacı artarken, sanayi bölgesinde bir süre üretim faaliyetlerine ara verilmesi de ekonominin küçülmesine neden oldu. Hükümet, gerek deprem sonrası yardım ve kurtarma çalışmalarında kullanılmak gerekse de depremin yarattığı ekonomik zararın etkilerini gidermek için bir dizi yasa çıkardı

Başta Özel İletişim Vergisi olmak üzere bir dizi yeni vergi getirildi ve bu vergilerin çok büyük bir kısmı halen yürürlükte bulunuyor. 20 bilim insanı ve araştırmacıdan oluşan Ulusal Deprem Konseyi kuruldu ancak bu Konsey 2007 yılında lağvedildi. İstanbul'un birçok noktasına deprem konteynirleri yerleştirildi ve toplanma alanları belirlendi. Belirlenen toplanma alanlarının büyük bir bölümü daha sonra imara açıldı. Deprem sigortası zorunlu hale getirildi. Türkiye genelinde arama-kurtarma ekiplerinin sayısı artırıldı. İmar yasalarında bir dizi değişiklikler yapıldı. Depremi ardından ya-

paların depreme dayanıklılık esasları ve denetim kuralları değiştirildi. 2007, 2012 ve son olarak 2019 yılında yönetmeliklerde ciddi değişikliklere gidildi.

Depremi ardından 170 kamu görevlisi hakkında görevi ihmal suçlamasıyla dava açıldı. Bu kişilerin bazıları görevden uzaklaştırılırken, bazı davalar da zaman aşımı nedeniyle düştü. Ayrıca yıkılan ya da zarar gören binaların müteahhitleriyle ilgili 2 bin 100 dava açıldı. Ancak bu davalarda verilen hükümler ertelendi veya zaman aşımı nedeniyle düştü.

Bu anlatılanların esas amacımız yaşandığında bundan kat be kat daha fazla etkili olacak olan İstanbul ve etrafında yaşanacak olan deprem ve sonuçlarına dikkat çekmek, kapitalizmin yarattığı ve onarmak istemediği tahribatı görmektir. Kandilli Rasathanesi ve Deprem Araştırma Enstitüsü geçen haftalarda düzenlediği basın toplantısında bu tehlikeye dikkat çekti. Yaptığı açıklamada

"Kuzey Anadolu Fay Zonu'nun yarı sistematik domino etkisi davranışı nedeniyle 1999 depremi sonrası, özellikle Doğu Marmara'dan Orta ve Batı Marmara'ya doğru stres arttı, dolayısıyla Marmara'da büyük deprem beklentisi bilimsel olarak ortaya kondu. 2001'de yapılan istatistik çalışmada 2000 yılı sonrasında büyüklüğü 7 ve üzeri olan bir depremin ilk 30 yıl içerisinde olma olasılığı yüzde 64 olarak açıklandı. 40 yıl içinde olma olasılığı yüzde 75, 70 yıl içerisinde yüzde 91, 90 yıl içerisinde ise yüzde 95!"

Verilerde gösteriyor ki yaşanacak büyük bir felakette altından kalkılması zor bir hasar oluşacak. Bu hasarın engellenmesi 20 yıllık süreçte doğru bir planlama ile mümkünken rant odaklı bir inşaat faaliyeti ile bu etkiyi azaltacaklarını düşündüler. Tercihleri bu yönde oldu. Kapitalizm öldürür! Rant yoksa insan hayatının hiçbir anlamı yoktur onlar için.

Emekçiler enflasyonun altında ezilirken, Şirketler olağanüstü karlar açıklıyor!

Türkiye ekonomisinin yaşadığı dış ticaret, döviz ve enflasyon sorunlarını kriz olarak tanımlıyoruz. Bu krizi tetikleyen birçok parametre (Ukrayna-Rusya savaşı, Çin-Tayvan, ABD sermayesinin kararları...) ortada duruyor. Türkiye sermaye sınıfının temsilcileriyle birlikte uyguladığı 20 yıllık program ise bu kriz ile birlikte sona erecek gibi görünüyor. Sermaye sınıfının adımları ile birlikte ortaya çıkan ekonomik sorunlar, satın alma gücünü büyük oranda düşürmüş durumda.

Kapitalizmi anlamak, onun krizlerini yaşayarak veya inceleyerek çok daha kolay hale geliyor. "Emekçiler kendi ürettiği bolluğun ağırlığı altında eziliyor." Şirketler tarihi kârlar açıklarken, enflasyon büyük oranda artarken, GSYH'den ücretlerin aldığı pay azalıyor...

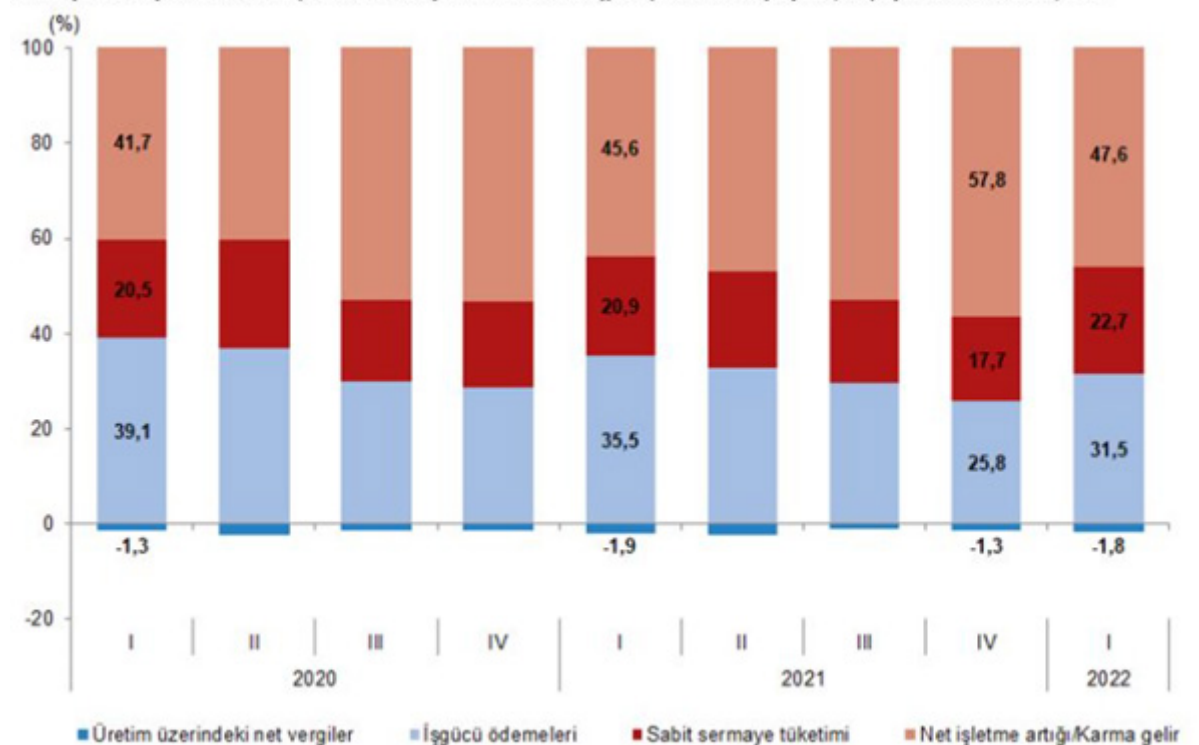
ŞİRKET	NET KAR 2022 ÇÇ.	GEÇEN YILA ORAN
AKBANK	13,1 MİLYAR TL	~500%
KOÇ HOLDİNG	15,4 MİLYAR TL	~500%
SABANCI HOLDİNG	16,6 MİLYAR TL	~500%
ARÇELİK	340 MİLYON TL	~-37%
ASELSAN	2,1 MİLYAR TL	~50%
BİM AŞ.	1,6 MİLYAR TL	~131%
FORD OTO	3,7 MİLYAR TL	~271%
EREĞLİ	6,6 MİLYAR TL	~108%
GARANTİ BANKASI	12,9 MİLYAR TL	~270%
HALK BANKASI	2,025 MİLYAT TL	
İŞ BANKASI	14,54 MİLYAR TL	~300%
ŞİŞE CAM	5,38 MİLYAR TL	~%350
TURKCELL	1,9 MİLYAR TL	~67%
TTELEKOM	1,3 MİLYAR TL	
TOFAŞ	1,8 MİLYAR TL	~350%
TÜPRAŞ	10,6 MİLYAR TL	
TÜRK HAVA YOLLARI	9,1 MİLYAR TL	~%1000

Yukarıda değindiğimiz ekonomik sorunlardan toplumun tümü etkilenirken, siyasi iktidarın adımları ise kamuya yük bindirerek, büyük şirketlerin kâr oranlarını korumak ve arttırmak şeklinde gerçekleşiyor.

Türkiye'de sabit sermaye oranındaki artışı karşımanın yolu değişken sermaye oranının azaltılması ile gerçekleştiriliyor. Dünya üzerindeki ortaya çıkan maliyetlerdeki artışın tetiklenmesinin temelini ABD'nin yönelimleri ve bölgesel gelişmelerin yanı sıra Çin'in malların mübadele değerini toplumsal ortalamanın altına düşürerek elde ettiği kârlar ile birlikte uluslararası ticarete elde ettiği gelişme çerçevesinde ortaya çıkan süreçler olarak değerlendirebiliriz.

Aşağıdaki tabloda bazı şirketlerin yılın 2. çeyreğinde elde ettiği kârlar ve geçen yılın 2. çeyreğine göre artış oranları verilmektedir.

Gelir yöntemiyle GSYH bileşenlerinin Gayrisafi Katma Değer içerisindeki payları, I. Çeyrek: Ocak-Mart, 2022

Yukarıda TÜİK'in 1. çeyreğe yönelik oluşturduğu tabloda geçtiğimiz yıllara göre işgücü ödemelerinin aldığı paydaki azalışın büyüklüğü görülüyor.

GSYH'den işgücü ödemelerinin aldığı azalışa

enflasyon da eklenince akıl almaz bir yoksullaştırma tablosu ortaya çıkıyor. Şu anda bankalar üzerinden krediler sağlayarak süreci geçirmeye çalışan hükümet ise bu borçlanma durumunun uzun vadede daha büyük bir kriz yaratabileceğinin farkında olup olmama durumu korkunç senaryolar yaratıyor.

Emekçiler için kriz bir çığ gibi büyümeye devam ederken, kapitalizm sermaye sınıfı açısından sorunsuz işlerliğini sürdürüyor.

Seçimler sonrası olası bir değişiklikte kemer sıkma politikaları uygulanırken bugünkü enflasyonun

sonuçlarını daha fazla hissedebiliriz. Öyle bir dönemde talepleri yükseltmek çok daha anlamlı olacaktır. Özellikle kamucu politikaların değeri çok daha net anlaşılacaktır.

AKP'nin Suriye manevrası

Şimdi de AKP cenahı canhıraş bir biçimde Suriye ile 'normalleşme' çağrısı yapıyor. İşin sorumluluğundan sıyrılmak için de Amerika'yı yeniden keşfedermişçesine yapıyor bunu. Kamuoyunu ısıtma işi de her zaman olduğu gibi yandaşa düşüyor.

AKP iktidarının, mezhepçi, İhvanı ve emperyalizme göbeğinden bağlı dış politikası zigzaglarla, takiyeye, sıklıkla u dönüşleriyle ve janjanlı ambalajıyla meşhurdur. Yetkili isimlerin ağızlarından çıkan her sözün doğruluk payının oldukça düşük ve teyite muhtaç olduğu, dün söylenenin bugün unutulduğu, bu iki ileri bir geri siyasetinde her an her şey olabilir. Kısacası hiçbir şeye şaşırılmamak bunun yanında da alışmamak gerekir.

Dönemin Fransa Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy'nin çağrısıyla kurulan ve Türkiye'nin de içinde bulunduğu misyonu cihatçı çeteleri silahlandırmak ve yanan ateşe benzin dökmek olan Suriye'nin Dostları Grubu'nu hatırlayanlar olacaktır.

Böyle dost düşman başına denilebilecek oluşumun İstanbul'da 2012'de düzenlenen ikinci toplantısının açılış konuşmasını yapan dönemin başbakanı Recep Tayyip Erdoğan ne demişti o salonda?

"Suriye, bize verdiği sözleri tutmadığı gibi, halkının meşru taleplerini de, geçmişte olduğu gibi şiddet, baskı, zulüm ve sindirme yoluna giderek yok etmeye çalıştı."

Erdoğan'ın bu çıkışı aslında Suriye meselesine bakışını da özetler nitelikteydi. Suriye neden kendi iç meselesi olan bir konuda Türkiye'ye söz versin ki ya da Türkiye neden başka bir ülkenin iç meselesini pazarlık konusu yapar ki? Emperyalizmin Büyük Ortadoğu Projesi'nin eş başkanı olmayı bir övünç adedince yapıyor demek ki böyle şeyler. Komşu bir ülkenin boğazlanmasına destek olunurken, ülkenin güvenliği ve çıkarları siyasi çıkarların arkasında kalabiliyor, Türkiye göz göre o bataklığa sürüklenebiliyor. İşte hem Suriye hem de Türkiye tam 11 yıldır bu tercihlerin bedellerini ödüyor.

Mehmet Barlas'ın misyonu

Şimdi de AKP cenahı canhıraş bir biçimde Suriye ile 'normalleşme' çağrısı yapıyor. İşin sorumluluğundan sıyrılmak için de Amerika'yı yeniden keşfedermişçesine yapıyor bunu. Kamuoyunu ısıtma işi de her zaman olduğu gibi yandaşa düşüyor. Pelikancıların yayın organı Sabah yazarı Mehmet Barlas bu konuda özel bir misyon yüklenmiş benziyor. Zira sabah akşam Suriye yazıyor. Barlas önce işin sorumluluğundan sıyrılabilmek için şunları kaydetmişti:

"Amerika'nın altüst ettiği Ortadoğu'nun kurban ülkelerinden birinin Suriye, diğerinin de Irak olduğunu biliyoruz. Eğer Türkiye kendine güvenmeseydi, 15 Temmuz sonrasında Türkiye de Suriye gibi olur ve iç savaş ülkeyi bölebilirdi. Şimdi artık

Türkiye, bölgesinin barış ve istikrar kaynağı. Hillary Clinton ve oradaki odaklara çok yakın olan eski Başbakan Ahmet Davutoğlu'nun Türkiye'yi soktuğu yanlış Suriye yolundan çıkma vakti geldi de geçiyor."

Sonra da Erdoğan'ın Davutoğlu tarafından 'kandırıldığını' ve Türkiye'nin dost ülkeler kurma çabasının önündeki engelin Esad olduğuna iddia ederek şunları söyleyecekti:

"Ortadoğu'da bir 'dost ülkeler çemberi' kurmaya çalışan Türkiye'nin önünde iki isim biraz engel gibi duruyor. Bunlardan biri Mısır diktatörü Sisi, diğeri de Suriye diktatörü Esad.

Sisi, 2013 yılında Mısır Cumhurbaşkanı Muhammed Mursi'yi devirip hapse atarak iktidar oldu. O güne kadar Türkiye ile Mısır'ın arası çok iyiydi. Hatta Tayyip Erdoğan, Mursi'nin seçim kampanyasında Kahire'ye gitmişti. Ancak Sisi'nin darbesiyle aralar açıldı. Buna rağmen Türkiye ile Mısır arasındaki ticari ilişkiler azalmadan devam etti. Şimdi de iki ülke arasında diplomatik düzeyde görüşmeler yapılıyor.

Bir diğer sorunlu isim ise Suriye'nin diktatör Beşar Esad. Esad, Amerika'nın ürettiği Arap Baharı'nın kurbanlarından biri oldu. O dönemde Türkiye'nin başbakanı olan Davutoğlu, Amerikan rüzgârına kendini kaptırıp Suriye ile Türkiye'nin arasını iyice açtı. Davutoğlu, Tayyip Erdoğan'ı da Esad'ın çok kısa sürede devrileceğine inandırdı. Sonuçta Suriye parçalandı, on binlerce kişi öldü, milyonlarca Suriyeli de Türkiye ve Ürdün'e göç etti.

Şimdi tekrar diplomatlar düzeyinde ilişki kurulmaya çalışılıyor. Ancak bu süreçte Suriye'ye Amerika vekalet siyasetiyle iyice yerleşti. Bakalım Türkiye, Rusya, İran ve Suriye aralarında anlaşıp bölgeden Amerika'yı atmayı becerebilecekler mi?"

Barlas'ın yazdıklarından AKP'nin anti-Amerikancı bir tutum aldığı, eksen kayması yaşadığı sanılmıyor. AKP iktidarının özellikle Suriye konusunda ama ABD'nin desteğiyle ama ABD'ye rağmen attığı her adımın bizzat ABD'nin çıkarları için olduğu herkesçe bilinen bir gerçek. AKP de biliyor bunu Barlas da. Mesele bu keskin manevranın zeminini hazırlamak. Yok bu yazdıklarına kendisi de inanıyorsa o psikiyatrinin alanı. Bizim yapabileceğimiz pek de bir şey yok.

Davutoğlu meselesine gelince. Kendisinin Suriye'deki yıkımda payı çok. 2011 yazında ABD'nin kuryeliğini yapan Davutoğlu'nun Suriye konusundaki fikirleri değişmiş değil. Hatırlayalım Davutoğlu, Davutoğlu, "Rusya, Türkiye'yi Esad rejimini

meşrulaştıracak şekilde görüşmeye zorluyor! Peki, Türkiye ne yapmalı?" diyerek sosyal medya hesabından bir video yayımladı.

Davutoğlu yayımladığı videoda, Türkiye'yle Suriye'nin ancak üç koşulda görüşebileceğini ifade etti. Ancak "Suriye rejiminin halkla barışması", "Esad rejiminin ülkeyi yeniden kontrol etmesi" ve "Türkiye'ye yönelik olumlu mesajı" olması halinde Türkiye-Suriye ilişkilerinin düzelebileceğini iddia eden Davutoğlu, bu koşulların sağlanmadığını söyledi.

Rusya'nın Suriye'de Esad rejimini meşrulaştırma çabası içinde olduğunu söyleyen Ahmet Davutoğlu, Türkiye'ye dönük yeni bir göç dalgası başlayabileceğini ifade etti.

"Esad Türkiye ile görüşmek için bedel ödemeli" diyen Davutoğlu, uzlaşının ancak şu amaçlarla sağlanabileceğini öne sürdü:

Suriye'nin toprak bütünlüğü korunacak, Suriye halkı ile barışık yeni bir dönem başlayacak, Ulusal uzlaşma kapsamında hiçbir etnik grup dışlanmayacak, Birleşmiş Milletler kararları uygulanacak, Suriye'de geçiş hükümeti kurulacak, Yeni bir anayasayla birlikte mültecilerin dönüşü uluslararası teminat altına alınacak.

İran medyasından yeni iddia

Türkiye ile Suriye arasında normalleşme söylentileri gündemde yerini korurken, İran basınından üçlü zirve iddiası geldi.

İran'ın yarı resmi haber ajansı Tasnim, Özbekistan'ın başkenti Semerkand'da gerçekleştirilecek Şangay İşbirliği Örgütü (ŞİÖ) Devlet Başkanları Zirvesi'nde AKP'li Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin ve Suriye Devlet Başkanı Beşar Esad'ın üçlü görüşme gerçekleştirebileceğini ileri sürdü.

Tasnim'de yayımlanan haberde, Putin, Erdoğan ve Esad arasında bir görüşmenin de gerçekleştirilebileceğini iddia edildi.

Sonuç yerine

AKP iktidarının 'Suriye ile normalleşme' manevrasının altında bir dizi neden yatıyor olabilir. İç politikada yaşadığı sıkışma, körüklediği savaşın kaybeden tarafında olması, Rusya ve İran'ın baskısı. Tek bildiğimiz AKP'nin u dönüşlerinde son derece mazhar, kendi çıkarları konusunda 'hassas' olması.

Pusula: AKP'nin 21 yılı

21. Yılında AKP'nin Kısa Tarihi: Kan ve Gözyaşı

| GÖKMEN KILIÇ

Türkiye 21 yıldır AKP iktidarı tarafında yönetiliyor. AKP'nin Türkiye'nin dönüşümüyle ilgili nasıl bir rol oynadığını hepimiz biliyoruz: Gerici-lik, emperyalizmle kurulan ilişkiler, sermaye sınıfına açılan eşsiz olanaklar, iç ve dış siyasette saldırgan bir siyaset...

Bunların hepsine dair şimdiye kadar söylenen ve bugünden sonra da söylenecek birçok başlık bulunuyor. AKP'nin bir parti olarak bugüne kadar olan siyasi tarihinde birçok iniş-çıkış ve manevra bulmak mümkün. AKP bir bakıma, iktidarda kalmanın taktik ve stratejisine dayanan bir siyaset tarzı izledi.

AKP'nin ilk döneminde Avrupa Birliği ve demokratikleşme başlıkları öne çıkmış; Kürt sorunu, Aleviler, azınlıklar, askeri vesayet gibi cumhuriyetin çözüme kavuşturamadığı kanamalı sorunlar üzerinden bir yol haritası çıkarılmıştı. İkinci dönem, AKP'nin cumhuriyetin temel değerlerine ve kurumsal yapısına dair daha köklü değişimleri başlattığı bir tarihti. AKP bu dönemde daha cesur adımlar atarak, oluşturduğu koalisyonla birlikte 1923 Cumhuriyeti'nin paradigmasını yerinden oynattı. Son dönem ise, sermaye sınıfının ihtiyaçlarına dönük olarak AKP'nin yeni rejiminin kurumsallaşmaya başladığı dönem olarak görülebilir.

AKP'nin Manipülasyonu ve Meşrulaştırılması

Yaşanan üç AKP dönemi de sol adına incelenmeyi hak ediyor. Türkiye'de tarihsel anlamda burjuva cumhuriyetle sol ve sosyalistlerin sınıfsal zeminde bir mücadele içinde olduğu açık. Cumhuriyetin tarihsel anlamda ilerici bir adım olarak görülmesi bir veri iken, burjuva sınıfının yönettiği cumhuriyetin belli başlıklarda tikanacağı ve emperyalizme bir aşamadan sonra tam boy teslim olacağı tarihsel bir gerçeklikti. Burjuva sınıfı tarafında ileriyeye sıçrayamayan cumhuriyetin barutunun tüketmesi kaçınılmaz bir sondu. Solun bir bölmesinin bu sınıfsal gerçekliğe dair bir paradigmaya hiç sahip olmadığını söylemeliyiz. Onlara göre cumhuriyet, ülkeyi kuran askerler kadroların vesayeti nedeniyle demokratikleşemiyor ve bu nedenle ilerleme sağlanamıyordu. Bu anlamda

sivilleşmenin önünün açılması ve devletin toplumsal yaşamdan elini tamamen çekmesi gerekiyordu.

AKP tam da bu aşamada Türkiye'de bulunan bazı yazar-çizer entelektüeller tarafından demokratikleşmenin bir anahtarı olarak görüldü. Bu kesimler yalnızca liberal aydınlardan ve AKP'nin etrafındaki muhafazakarlardan oluşmuyordu. Kendini demokrat, sol ya da sosyalist olarak gören kesimlerin bir bölümünün de bu duruma ikna olmuş; gerek açıktan gerek dolaylı olarak AKP'ye desteğini sunmuştu. AKP'nin kısa sürede geniş kesimlere ulaşmasının ve toplumda meşruluk sağlamasının önemli bir nedeni de işte bu gerçeklikti. Cumhuriyet tarafından çözülemeyen sorunlar ve bu sorunlarla bağlantılı olarak gelişen siyasi cinayetler AKP iktidarıyla son bulacak ve askeri vesayetin yerini sivil-demokratik iktidarlar alacaktı.

Oysa bu paradigma büyük bir manipülasyondu. Türkiye'de yaşanan katliamların neredeyse tamamı ABD emperyalizmi ve NATO'nun beslediği gerici ideolojiler tarafından planlı ve sistemli bir biçimde hayata geçirildi. Türkiye sermaye sınıfı ve dinci gericiliğin büyüttüğü AKP'nin siyasi cinayetlerle hesaplaşmak gibi bir

derdi hiçbir dönem olmadı. Mesele, cumhuriyetin biriktirdiği sorunların AKP iktidarını meşrulaştırmak adına kullanılması ve gerekli dönüşümlerin daha kolay yapılabilmesiydi. Öyle de oldu; AKP iktidarı birikmiş ve kangren haline gelmiş tarihsel sorunları kendi iktidarını güçlendirmek adına kullandı.

AKP İktidarı: Vesayet Bitti, Yaşasın Yeni Vesayet!

Bugün bir devlet partisi haline gelen AKP'nin yeni bir vesayet kurduğunu söyleyebiliriz. Sivilleşme umutlarıyla AKP'ye destek olanların bugün kurulan yeni rejimden neler beklediğini bilmiyoruz. Ancak bizler, AKP'nin 21 yıllık iktidarı boyunca siyasi cinayetlerin ve katliamların aralıksız devam ettiğini söylemeliyiz. 1923 Cumhuriyeti'ni yalnızca "katliamlar tarihi" olarak okuyanların, AKP iktidarı boyunca işlenen siyasi cinayet ve katliamlara dair ne söylediği merak konusudur. Burjuva sınıfın bir süreklilik içinde yürüttüğü Türkiye'nin gericileştirilmesi operasyonu ne geçmiş iktidarlardan ne de bugünkü AKP iktidarından azadedir. Yapacağımız mukayesenin bu anlamıyla bir sürekliliğe işaret etmek için yapıldığını belirtmek isteriz.

AKP'li Yıllarda Siyasi Cinayetler ve Katliamlar

AKP'nin iktidar olduğu yıllarda siyasi cinayet ve katliamların geçmişe nispetle azalmadığını, dahası resmi olarak bu katliamlara sessiz kaldığını söylemeliyiz. Bu cinayetlerin en bilineni 2007 yılında Hrant Dink'in katledilmesiyle ortaya çıkmıştı. Hrant'ın katilleri polis karakolunda kahramanlar gibi karşılanmış, üstelik tetikçilerle Türk bayrağı önünde hatıra fotoğrafları çektirilmişti. Hrant Dink'i katleden tetikçiler tutuklanırken talimatı kimin verdiği bugün hala karanlıktır.

AKP iktidarı döneminde yaşanan katliamlardan biri de Roboski (Uludere) Katliamıdır. 28 Aralık 2011'de Şırnak'ın Uludere bölgesinde Irak'tan sigara ve mazot getirerek geçimini sağlayan yurttaşlar F-16 uçakları tarafından bombalanmış ve aynı aileden 28 kişi yaşamını yitirmiştir. Katliamla ilgili olarak Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığı dosyayı Genelkurmay Başkanlığı Askeri Savcılığı'na gönderirken savcılık, "Görev gereklerinin yerine getirildiği ve bu nedenle kamu davası açılmaması" yönünde gerekçeli karar açıklamıştır. Dönemin AKP'li Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç yaşanan katliamla ilgili

olarak "resmi özür beklenmesinin yanlış olduğunu" belirterek olayı kapatmaya çalışmıştır.

Özellikle 2010 yılında başlayan Suriye savaşıyla birlikte Türkiye'de bombalı saldırılar sıklıkla yaşanmaya başladı. AKP'nin Suriye savaşında cihatçı örgütlere verdiği destek önemli tartışma başlıklarından biriydi. "MİT Tırları Davası" bugün hala aydınlatılmayı beklerken, Suriye'deki örgütlere gönderilen "yardımların" neler olduğu hepimizin malumu.

Türkiye üzerinden Suriye'ye kolaylıkla geçiş yapan binlerce cihatçı örgüt mensubu Suriye'de olduğu gibi ülkemizi de birçok kez kanlı saldırıya imza attı. Bu örgütlerin yuvalandığı ülkelerden biri olan Türkiye'de birçok katliam yaşandı. Bu katliamlardan bazıları şöyle:

5 Haziran 2015 tarihinde seçim mitingi için Diyarbakır'da toplanan kitleye IŞİD militanları tarafından bombalı saldırıda bulunuldu. Bu saldırıda 5 yurttaş yaşamını yitirirken 400 kişi yaralandı.

20 Temmuz 2015 tarihinde Şanlıurfa'nın Suruç ilçesinde bir kültür merkezine yapılan intihar

saldırısında 33 kişi yaşamını yitirdi, 100'den fazla kişi yaralandı.

10 Ekim 2015 tarihinde Ankara'da mitingine yapılan saldırıda toplam 107 kişi yaşamını yitirdi. Bu katliam "Ankara Gar Katliamı" olarak tarihe geçti.

Aynı örgüt tarafından 28 Haziran 2016 tarihinde İstanbul Atatürk Havalimanı'na otomatik silahlarla saldırıldı. Bu saldırıda 45 kişi yaşamını yitirdi.

1 Ocak 2017 tarihinde bu sefer İstanbul'da bir gece kulübüne yapılan silahlı saldırıda 39 kişi katledildi.

Cihatçı örgütlerin yaptığı bu katliamların öncesinde dönemin AKP'li Başbakanı Ahmet Davutoğlu IŞİD'i "Öfkeli Sünni gençlerden oluşan bir örgüt" olarak açıklıyordu.

Tüm bu katliamlara ilave olarak bu kanlı örgütler tarafından iki Türk askeri de kaçırılarak vahşice katledildi. Fethi Şahin ve Sefer Taş isimli askerler 22 Aralık 2016 tarihinde IŞİD tarafından vahşice katledildi. AKP tarafından katliama ilişkin haberlere yayın yasağı getirildi ve olayın üstü kapatılmaya çalışıldı

AKP'li yıllar siyasi cinayet ve katliamların aralıksız devam ettiği yıllar olarak tarihe geçmiş bulunuyor. Balyoz ve Ergenekon davaları sürecinde şüpheli birçok ölümün yaşandığı kamuoyunda tartışmaya devam ediliyor. Tutukluların sağlık hizmetlerinden yoksun bırakılması, siyasi baskı ile oluşan intiharlarla meydana gelen can kayıpları da bu listeye eklenmeli.

2013 yılında Gezi'de kaybettiğimiz gencecik fidanlarımızı da kara bir sayfa olarak tahine not düşmek zorundayız. Barışçıl gösterilere yapılan polis müdahalesi sonucunda 8 kişi yaşamını yitirmiş, yüzlerce kişi yaralanmıştı. Sakat bırakılan onlarca kişinin hukuk mücadelesi ise AKP yargısına takılmış durumda.

Basında çoğunlukla "iş kazası" olarak geçen ancak her seferinde tam bir katliam olan iş cinayetlerini ise unutmak mümkün değil. Tersanelerdeki filikalara ya da inşaattaki asansörü test etmek için kum çuvalı yerine işçi kullanan ve onlarca işçinin ölümüne neden olanları da onlara sahip çıkanları da biliyoruz. Manisa Soma'da 301 işçinin tek bir gecede toprak altında kalarak can vermesini de büyük bir katliam olarak AKP'nin tarihine yazıyoruz. Ölümleri "fitrat" olarak tanımlayanları dün olduğu gibi bugün de unutmuyoruz.

AKP'nin karnesi öylesine uzun ki; evinin salonunda ailesiyle birlikte otururken polis baskını sonucunda öldürülen Dilek Doğan'ı, Diyarbakır'ın ortasında vurulan Baro Başkanı Tahir Elçi'yi, Newroz'a giderken herkesin gözü önünde polis tarafından öldürülen Kemal Kurkut'u unutmak mümkün değil.

21 yıllık AKP iktidarının tarihinin bu cinayetlerden ibaret olmadığını biliyoruz. Türkiye'de sokak ortasında kurşunlanmayan, saldırıya uğramayan aydın, gazeteci, siyasetçi bulmak pek mümkün görünmüyor.

AKP'nin tarihi kan ve göz yaşlarıyla sulanmış bir tarihtir. Ancak tarihin yalnızca bu olaylar üzerinden okunamayacağını da biliyoruz. AKP tipik bir sermaye partisidir. Sınıfı neyse, AKP de odur.

İstibdat rejiminin sabıka kaydı

BERKAY ÇELEN

AKP'nin kuruluşunun üzerinden 21 yıl geçti. Bugünlerde "Bir Olduk Yirmi Bir Olduk" temalı kutlamalar gerçekleştiriyorlar. Ayrıca iktidarlarında da 20 yılı geride bırakmaya hazırlanıyorlar. O nedenle bu yazıda "Bir Olduk Yirmi Bir Olduk" derken aslında ne olduğumuza bir bakmamız faydalı olacaktır.

AKP'nin 21 yılı bitiren tarihine baktığımızda; 1923 Cumhuriyeti'ni yıkma hedefini, Cumhuriyet ile hesaplaşmayı, tam boy Amerikancılığı, Büyük Ortadoğu Projesi Eş Başkanlığını, laiklik düşmanlığını ve doğal olarak büyük bir karşı devrimi görüyoruz. 21 yılda ülkede gerçekleşen dönüşüm saymakla bitmez ancak bu yazıda hukuk alanına bir mercek tutup AKP'nin siciline bakmaya çalışacağız.

Yukarıda da bahsettiğimiz gibi, AKP'nin bir iktidar partisi olmaktan ziyade rejimi yıkmak ile kodlanan bir parti olduğu artık hepimizin malumu. Bu nedenle de AKP'nin, kendi sınırlarını aşan her alanda bir dönüşüm hedefini iktidarı boyunca gözettiğini görebiliyoruz. Hukuk alanının da bu dönüşümden nasibini almaması beklenemezdi. Nitekim, yeni rejimin taşları hukuksuz olarak kabul edilen, ama tam da AKP'nin kendi oluşturduğu hukuk ile döşendi.

Savcılığa soyunan Başbakan

AKP'nin iktidardaki ilk yılları, ülkenin bütününde olduğu gibi, yerleşme sancılarının getirdiği sakinlik ile geçti. İktidarının bu yıllarını liberaller ve "FETÖ" ile yaptığı ittifak ile geçiren ve iktidarı da bu öznelerle paylaşan AKP, bu dönemde sürekli olarak bir "vesayet" eleştirisi yapıyor ve rejimin kodlarını değiştireceğinin sinyalini veriyordu. 2007 yılına geldiğimizde ise, kadrolaşmada ilk adımlar tamamlanmıştı. Seçimler öncesi ilk adımlar atıldı, Temmuzda gerçekleşen seçimlerde de büyük üstünlük sağlanmasının ardından düşmeye tam olarak basıldı. Ergenekon Davası süreci ile büyük dönüşüm resmen başlatıldı.

Ergenekon operasyonları ile başlayan süreci ODA TV, Balyoz, KCK davaları, ÇYDD'ye ve orduya dönük operasyonlar, Şike Soruşturması izledi. Yıllar boyunca süren ve etkileri halen devam eden bu hukuki süreçler farklı zamanlarda ve farklı dayanak noktaları ile başlatılmıştı. Birbirinden farklı gibi gözükse tüm davaları ise aslında aynı eller yönetiyordu. Kim olduğunun gerçekten de kimse tarafından bilinmediği "gizli tanık" ifadeleri ile hüküm kuruluyor, henüz duruşmalar sürerken Samanyolu TV kararları ekrandan veriyor, Taraf Gazetesi her gün yeni bir iddia dile getiriyor, bu gazete manşetleri anında dosyalara "delil" olarak ekleniyor, bu akıl almazlığın içinde ülkenin değerli aydınları hapse atılıyor, ölüme terk ediliyor, adli adınca muhaliflikten ve bir rejimden hesap soruluyordu. Tüm bu süreçte iktidar mensupları ve o dönemki ortakları hep bağımsız yargıya güven vurgusu yapsalar da malumun ilanı çoktan gerçekleşmişti; dönemin başbakanı operasyonları eleştiren muhalefete "Bu davaların savcısı benim ben!" diye yanıt veriyordu. Tetikçi role bürünen yargı ve savcılığa özenen bir başbakan, memleketin altını oyuyordu.

AKP iktidarının, bir rejimi değiştirme misyonu ile iktidara geldiğini ifade etmiştik. İşte bunun için yalnızca devlet kademelerinin içine girilmesi

yetmiyordu. Devletin ve iktidarın olduğu gibi, muhalefetin de yeni rejime uygun hale getirilmesi şarttı. AKP, bu alanda da düşmeye basmakta gecikmedi. 2010 yılının Mayıs ayında, CHP'nin o dönemki Genel Başkanı olan Deniz Baykal'a ait olduğu iddia edilen bir kaset basına sızdırılmıştı. 6 Mayıs 2010 gecesi bir sitede paylaşılan ve sonrasında hemen Akit gazetesinin internet sitesi üzerinden servis edilen görüntüler, 10 Mayıs günü Deniz Baykal'ın istifası ile sonuçlandı. Montaj olduğu neredeyse herkesçe bilinen ancak bilinçli olarak ve ahlaki değerlerden yoksun bir biçimde gündemde tutulan bu görüntüler, ana muhalefet partisinin genel başkanının sonunu getirmiş oldu. İlgili süreçte gelen eleştirilere ise yine Başbakan tarafından şöyle bir yanıt verilecekti: "Ne özeli, bunlar genel!"

Referandum ve Tam Boy Teslimiyet

Hukuk yoluyla siyasi alanda büyük bir dönüşüm gerçekleştirerek yol açan AKP, bu dönüşümü resmileştirmenin de yollarını arıyordu. 12 Eylül 2010 tarihinde gerçekleştirilen referandum ile bu hedef için de önemli bir kilometre taşı geride bırakılmış oldu. Siyasi sonuçları bir yana, o dönemki Hakimler Savcılar Yüksek Kurulu'nun üye sayısı referandum ile bir anda üç katına çıkarıldı. Siyasi iktidar tarafından belirlenen üye kontenjanının da artırılması ile bağımsız atanan üyeler azınlık konuma düşürüldü ve yargı "bağımlı" atamalar ile ele geçirildi! AKP, kendi kadro birikimi kısıtlı olduğu için bu alanlar hep cemaat mensuplarınca dolduruldu. Yıllar sonra bu değişikliğin de cemaat kadrolaşmasına yaradığı anlaşılınca HSYK'nın yapısında bir değişiklik daha yapıldı. Yapılan değişikliğin tek sonucunun ise kurumun isminin "HSK" olarak değiştirilmesi olduğunu söylemek sanırım ki yanlış olmayacaktır!

AKP iktidarının, bir rejimi değiştirme misyonu ile iktidara geldiğini ifade etmiştik. İşte bunun için yalnızca devlet kademelerinin içine girilmesi yetmiyordu. Devletin ve iktidarın olduğu gibi, muhalefetin de yeni rejime uygun hale getirilmesi şarttı. AKP, bu alanda da düşmeye basmakta gecikmedi.

Eski rejimi yıkma hedefini büyük ölçüde gerçekleştiren AKP-Cemaat ittifakı, yeni rejimin kimin ağırlığı ile yürütüleceği konusunda bir süre sonra anlaşmazlığa düştü. Erdoğan'ın dersaneleri kapatma girişimine cemaatin yanıtı yine yargı eliyle oldu, yıllarca bir araç olarak kullanılan hukuk bu kez iktidar ortaklarının kavgasının bir aracı olmuştu. Bir sabah uyanan ülkemiz yurttaşları, ülkenin 4 adet bakanının yolsuzluk soruşturmasının şüphelisi olduğunu öğrenmişti. Bu operasyona AKP'nin yanıtı da operasyon kararı verenlere operasyon yapmak olmuştu. Yıllar önce yayınladıkları kasetler ile iktidara yerleşen ortaklar, bu kez birbirlerinin kasetlerini, kayıtlarını, özel hayatlarını yayınlamaktan çekinmiyordu. Cemaatin en büyük ve en kanlı hamlesi olan 15 Temmuz ise ülkemizin ve doğal olarak hukukun kimlerin eline bırakıldığını bir kez daha göstermişti.

15 Temmuz Sonrası: Kandırılma mı Tercih mi?

Birçok kesim, 15 Temmuz'dan sonra işlerin artık yoluna gireceğini, normal koşullara döneceğini düşündü. Onlara göre sorunun kaynağı cemaatti ve artık cemaat temizleniyordu. Fakat, hiç de öyle olmadı. AKP'nin uygulamalarının bir "kandırma" sonucunda değil gerçek bir hedef doğrultusunda ilerlediği netti. Cemaat ile birlikte geçtikleri yollardan, şimdi cemaati temizlemek için geçeceklerdi. Silah ise yine aynıydı: Hukuk.

15 Temmuz sonrasında cemaate dönük başlatılan büyük savaşın hukuk alanında karşılığının olmaması elbette ki mümkün değildi. Darbe girişiminden 5 gün sonra ilan edilen OHAL ile birlikte müdahale başladı. Mevcut hâkim-savcılarının neredeyse üçte biri ihraç edildi ve birçoğu hakkında açılmış veya açılacak davalar mevcut. Bu da bir kez daha yargının kimlerin eline bırakıldığını gösteriyor. Ancak kanlı darbe girişiminden sonra da hukuksuzluklar olduğu gibi sürüyor.

15 Temmuz sonrasında, yargı makamları ve hatta meclis iradesi hiçe sayılarak ilan edilen KHK'ler ile iktidar büyük bir operasyona girişti. Binlerce insan mesleklerinden ihraç edildi, soruşturmaya tabi tutuldu, halen binlerce kişi de suçlarının ne olduğunu dahi bilmeden tutuklu yargılanıyor. Cemaat yargılamalarının içerisine eklenen muhalifler, yıllarca cemaate karşı iken şimdi cemaatçiler ile aynı listeye eklenen muhalifler de cabası... Hiçbir yargı makamının denetleyemediği kararlar ile binlerce kişi bir sabah bir isim listesinde adını gördü ve mesleğinden oldu. Yıllarca "vesayet" bahanesi ile hukuku alt üst eden AKP, bu kez de "FETÖ" söylemine sığınuyordu. Amaç yine aynıydı; yeni rejimi dizayn etmek. Üstelik bu kez, ortağını da tasfiye ederek...

"Allah'ın Lütü", Rejimin kuruluşu

AKP, 20 yıllık iktidarında birçok krizi fırsata çevirdi, birçok noktada kendisi dışındaki odakların da desteğini alarak icraatlerini hayata geçirdi. 15 Temmuz, kendileri de itiraf ettiği gibi, bu nedenle "Allah'ın lütü" oldu. Darbe girişimi sonrası, cemaat mensuplarını temizleme bahanesi ile ilan edilen ve bir cadı avına dönüşen OHAL, tam 6 yıl boyunca ülkede fiili olarak uygulandı. Bu esnada, OHAL koşullarında bir referandum gerçekleşti ve ülkede rejim değişti. Artık, tek bir adamın ağzından çıkan söz ve imzanın yasa değeri taşıdığı bir hukuk sistemi ülkemizde mevcut. Artık ülkemizde AYM kararları tanınmıyor, mahkeme hakimleri üst mahkemelerin kararlarını reddedebiliyor, hukuku sonradan tamamlanabilir bir prosedür olarak görenler bakan olabiliyor. Halen mecliste muhalefet edebileceğini zannedenlerin yaptıkları ise bir formaliteyi yerine getirmekten ibaret oluyor.

Değerlendirmeye değer birçok husus olmakla beraber bir yerde yazımızı sonlandırmak zorundayız. Özetlemek gerekirse; baştan sona tüm bu sürecin büyük bir hukuksuzluklar silsilesinden ibaret olduğunu düşünebiliriz. Ancak bu değerlendirmenin doğru olmadığını söylememiz gerekiyor. Adli adınca bir rejimi yıkma ve yeni bir rejim kurma misyonundan söz ediyoruz. Dolayısıyla tüm bu sürecin hukuksuzluklarla değil AKP'nin "Yeni Türkiye" hukukuyla harmanlandığını belirtmemiz gerekiyor.

Hukuku alt üst edip kendi hukukunu yaratan bir iktidara karşı verilecek mücadelenin ise hukuk sınırlarından ibaret olmayacağını, rejimin iktidarından muhalefetine tüm unsurlarının yeni bir alt üst oluşa ihtiyaç duyduğunu ise daha yüksek sesle dile getirmemiz gerekiyor.

21 yılda ayaklar altına alınan laiklik

| SEMA AYDIN

Cumhuriyetin 100. Yaşına yaklaşık bir yıl gibi kısa bir süre kaldı. Geçtiğimiz çeyrek asır siyasal İslam'ın iktidara taşınması ile birlikte büyük bir hesaplaşmaya sahne oldu. Takvim yaprakları 2023'e doğru yol alırken Türkiye siyasetinde her zaman önemli yer tutan seçimlerin aynı tarihe denk gelmesi nedeniyle Cumhuriyetin 100. Yılı bu hesaplaşmanın son perdesi olarak görülüyor. AKP'nin 2023 seçimlerine dönük temel motivasyonu buradan kurduğu, bu seçimi bir milat kabul ettiği biliniyor. Geçtiğimiz günlerde "Bir olduk 21 olduk" teması ile kuruluş yıldönümünü kutlayan AKP, iktidarının ilk dönemlerinde sıkça dillendirdiği "artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak" söylemini yeniden sahaya sürüyor. AKP'nin eskiden kasıtlı atıf yaptığı dönem 1923'te kurulan cumhuriyettir. 21 yılda en büyük tahriyat ise Cumhuriyet'in temeli olan laiklik ilkesidir.

Osmanlı'dan köklü ve devrimci bir kopuşu ifade eden Cumhuriyet'i arızı gören siyasal İslam ideolojik motiflerini laikliğin ilgası ile dokumuştur. AKP iktidarı ile birlikte, kamu kurumları, eğitim, yargı ve sosyal yaşamın her alanında dinsel referanslarla yeni rejimin inşası yoluna gidilmiştir.

Bütün bu sürecin sermayenin çıkarları ile uyumlu olduğunun altını çizmek gerekiyor. AKP'nin laiklik karşıtı gerici politikaları, emek sömürsünün had safhaya ulaştığı, sermaye sınıfının ise karlarını hiç olmadığı kadar arttırdığı, kamuculuğun tamamen tasfiye edildiği ekonomi politikalarına eşlik etmiştir. Laikliği yaşam tarzına indirgeyen, laik elitlerdindar yoksullar karşıtlığı kuran liberaller AKP'nin can simidi olmuş, emekçilerin hakları bir bir gasp edilirken gericilik adeta toplumun afyonu olarak devreye sokulmuştur. Yurttaşlık yerini tebaaya, halk yerini ümmete, hak arayışı yerini şükür etmeye bırakmış ve son olarak ekonomik krizin, yoksulluğun, enflasyonun takdiri ilahi olduğu ilan edilebilmiştir.

AKP'nin 21 yılının bir yanında zenginliğine zenginlik katan patronlar, bir yanında her konuda yetkilendirilmiş Diyanet bulunuyor. Diyanet İşleri Başkanlığı AKP'nin ideolojik işler bakanlığı işlevi kazanmış, bugün adeta şeyhülislamlik makamına

dönüşmüştür. Geçtiğimiz Adli Yıl açılış töreninin Diyanet İşleri Başkanı'nın duasıyla açılmasının ardından, Ankara Adliyesinde açılan Kur'an Kursunun yargıya uygun bulunması laikliğin ayaklar altına alındığı son örnekler olmuştur. Diyanet'in bu yılki bütçesi 7 bakanlığı geride bırakmış, bu bütçeden vakıf adı altında tarikat ve cemaatlara ise 32 milyon lira aktarılmıştır. Diyanetin, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Millî Eğitim Bakanlığı, Adalet Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığı ile yaptığı protokoller, 130 bine yaklaşan personel sayısı ve yaptığı devasa harcamalar yeni rejimde merkezi konumunu ortaya koymaktadır.

Yine AKP döneminde Tarikat ve cemaatlerin iktidar ortağı haline geldiği, devletin bütün kurumlarında kadrolaşmaları biliniyor. 1925 yılında tekke ve zaviyelerin kapatılmasını öngören yasal düzenleme bugün yürürlükte olmasına rağmen tarikat ve cemaatlerin faaliyetleri yasaklanmak bir tarafa desteklenmektedir. Üstelik bu desteğin tek adresi AKP'de değil. Düzen partilerinin bu konuda adeta yarışa girdiği görülüyor. Daha geçtiğimiz günlerde vefat eden İsmailağa cemaatinin lideri Mahmut Ustaosmanoğlu'nun cenazesine iktidarı ve muhalefeti ile düzen partilerinin katılması, aynı törende cemaatin yeni liderinin tayinine tanıklık etmeleri düzen siyaseti ile bu yapıların organik bağının ifadesidir.

Yine laikliğin tesis edilmesi ve kurumsallaşmasının önemli adımlarından biri olan tekke ve zaviyelerin kapatılmasına ilişkin yasayı, kese kağıdından matbuat yapılmasını yasaklayan yasa ile bir tutan CHP Milletvekili Turan Aydoğan'ın sözleri AKP'nin açtığı yolda tam gaz yol alındığını gösteriyor.

AKP'nin laikliğe en büyük darbesi ise eğitim alanında atılan adımlar oldu. 2012 yılında yürürlüğe giren 4+4+4 eğitim sistemi ile İmam Hatiplerin ortaokul kısımları yeniden açılmış, zorunlu din derslerinin yanı sıra, seçmeli derslerle din derslerinin sayısı artırıldı. İmam Hatip okullarının sayısı AKP'nin dindar ve kindar nesil yetiştirme hedefine uygun olarak hızla artırılmış, ailelerin teşvik edilmesi ya da adrese dayalı kayıt sistemi ile zorunlu olarak bu okullara yönlendirilmesi olağan uygulamalar haline geldi. Cumhuriyetin kuruluşu

ile birlikte laikliğin tesisinin önemli bir adımı olan Tevhidi Tedrisat Kanunu AKP döneminde ayaklar altına alındı. Bugün halen yasal olmamasına rağmen tarikat ve cemaatlara bağlı sayısız medrese din eğitimi veriyor. AKP'nin İçişleri Bakanı bu medreseleri ziyaret ederek, medrese hocalarıyla objektiflerin karşısına geçmekten beis duymuyor. Din eğitiminin kurumsallaşmasına ilişkin önemli adımlardan biri ise geçtiğimiz günlerde meclisten tek bir muhalefet oyu olmaksızın kabul edilen 'Diyanet Akademisi' kanun teklifinin kabul edilmesi oldu. Bu kanun uyarınca çok geniş yetkilerle donatılan Diyanet Akademisi doğrudan Başkanlığa bağlı olacak ve ilk öğretimden üniversitelere kadar bütün düzeylerde faaliyet yürütebilecek. Okul öncesi eğitimde de Millî Eğitim Bakanlığı'ndan daha fazla sayıda 'kreş' açan Diyanet bu kurumların da akademik eğitime resmi olarak dahil edilmesini istiyor. Nitekim son Millî Eğitim Şurası'nda da Eğitim- Bir Sen'in bu yöndeki önerisi tavsiye kararı olarak kayıtlara geçti.

AKP'nin 21 yıl içinde sosyal yaşamın tamamının dinsel referanslarla yeniden şekillendirilmesine dönük sayısız hamlesini görmek mümkün. Müftülere nikah kıyma yetkisi verilmesi, haremlik selamlık uygulamalar, karma eğitimi hedef alan politikalar, ramazan ayında özellikle üniversitelerde oruç tutmayanlara dönük dayatmalar, kamu kurumlarında çalışma saatlerinin Cuma namazı saatlerine göre düzenlenmesi, alkol yasakları, genel ahlaka uygun olmadığı ya da kamu düzenini bozduğu gerekçesiyle konserlerin ve etkinliklerin yasaklanması, kadın sanatçıların ve sporcuların kıyafetleri nedeniyle hedef haline getirilmesi... Sayısız örnek verilebilir.

AKP'nin 21 yılda laikliği tasfiye ettiği, toplumu derin bir uçuruma ve karanlığa sürüklediği bir tablo ile karşı karşıyayız. Bu karanlığın bedelini emekçiler artan yoksulluk, derinleşen sömürü ile ödemektedir. Bu karanlığın bedelini kadınlar yaşamları ile ödemektedir. Bu karanlığın bedelini gelecekte beklenmesi ve ümidi azalmış gençler ödemektedir. AKP'nin karanlığının panzehiri ise amasız fakatsız laiklik mücadelesinin yükseltilmesidir.

AKP'de "bir olanların" talan ve yalan öyküsü:

5'li çete, yandaş sermaye, mafya ve diğerleri

NEŞE DENİZ BABACAN

AKP'nin Türkiye'deki kapitalist düzen ile bir sorunu olmadığı ve hatta Türkiye burjuvazisinin yönelimleri doğrultusunda 2002 yılında iktidara geldiği biliniyor. 2001 yılında kurulan, siyasal İslâmcı geleneği devam ettiren, sağdan sola liberallerden destek alan, Cumhuriyet'e ve laikliğe düşman, tam boy emperyalizme bağımlılığın noktasını koyan AKP iktidarının bir yıl içerisinde yüzde 30'ların üzerinde bir oy alarak iktidara gelmesi Türkiye tarihinde önemli bir dönemeç olarak okunmalıdır. Bunun devamında ise adım adım Türkiye'de sermayenin hangi ihtiyacı olursa olsun buna yanıt veren AKP iktidarı, her zaman serbest piyasa ekonomisini savunmuş, özelleştirmeler ile ülkeyi talana açmış, işçi sınıfının geçmiş kazanımlarını tırpanlamıştır. Bu gerçekler bugün çok açık bir şekilde görülüyor ve içinde bulunduğumuz ekonomik kriz döneminde bunun sonuçlarının ne olduğu gün gibi ortada.

Dolayısıyla AKP sermayeye rağmen değil sermaye için kurulmuştur. AKP iktidarı bugün sermaye düzeninin ilişkilerine ve kurallarına karşı değil onun yasaları içerisinde yol almaya çalışan bir partidir. Bu açıdan öncelikle ifade edilmesi gereken olgu AKP'nin tam anlamıyla bir burjuva düzen partisi olduğudur. Burjuvazinin çeşitli kanatları ile AKP'nin yaşadığı sorunlar ve sürünmeler ise AKP'nin bu düzende bir anomalî olduğu ya da sermayeye karşı bir pozisyona geçtiği anlamına asla gelmemektedir.

Bir olanlar 1: AKP'nin kendi sermaye grupları ve tarikatlardır

Türkiye sermaye sınıfının çeşitli kanatları ve bunun içerisinde yer alan holdingler ya da sermaye grupları mevcuttur. Türkiye'de İslâmcı siyasetin sermaye bağlantısı ya da adının konulması gereken odak ise Müstakil Sanayici ve İşadamları Derneği (MÜSİAD)'dır. MÜSİAD bünyesindeki sermaye çevreleri "AKP'de bir olanlar"ın birinci ayağı olarak görülmelidir. Ancak bununla birlikte bu alana dair iki noktaya daha işaret etmek gerekiyor. Birincisi, siyasal İslâm'ın sermaye çevrelerinin oluşturduğu gruplaşmalar her zaman bir tarikat bağlantısına da işaret etmektedir. Yani, tarikatlar holdinglemiştir. MÜSİAD bugün bu alanda tekleşmiş gibi görünüyor. İşin ikinci boyutu ise geçmişte bu alanda cirit atan Fethullahçılar'ın olduğu bilinen TUSKON ve ASKON gibi yapıların maraların boşalttığı alana artık başta MÜSİAD olmak üzere Menzil tarikatının kurduğu TÜMSİAD'ın yer alması hiç de şaşırtıcı değil.

Bu noktada, resmi rakamlara göre 2005 - 2010 yılları arasında kamu ihalelerinin yüzde 13'ünü MÜSİAD, TUSKON ve ASKON arasında paylaşıldığı hesaba katılırsa, AKP'nin nasıl bir sermaye partisi olduğu açığa çıkacaktır. Bugün, bu ve benzeri zenginlikler MÜSİAD ve diğer tarikatların holdingleri tarafından yağmalanmaktadır. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın 2022 yılı Ocak ayında yaptığı bir konuşmada MÜSİAD'ı "Hak ve özgürlüklerden ekonomideki rekorlara kadar tüm başarılarımızın arkasında hükümetimizin azmi kadar MÜSİAD gibi kuruluşlarımızın da emeği bulunuyor" gibi sözlerle övmesi, AKP'nin nasıl bir sermaye partisi olduğunun açık göstergesi olarak okunmalıdır.

Bir olanlar 2: Yandaş sermaye ve 5'li çete

Öncelikle şu notu ifade etmekte yarar var. AKP

iktidarının yirmi yıllık yönetiminde TÜSİAD tarafından temsil edilen sermaye gruplarının kârlarına kâr kattığı ve özellikle özelleştirmelerin bu alandaki rolünü unutmamak gerekiyor. Bununla birlikte AKP iktidarının hizmet ve inşaat sektörlerinde yaratmış olduğu ekonomik ilişkiler TÜSİAD üyesi olan sermaye gruplarının bir kısmının burada daha da palazlanmasına ve önünün açılmasına yol açtı. Doğrudan Erdoğan ya da AKP ile doğrudan ilişki ya da ortaklıkları olan bu çevreler bugün başta "Beşli çete" ve yandaş sermaye olarak anılıyor.

Dünyada en çok ihale aldıkları bilinen Cengiz Holding, Limak Holding, Kalyon Grup, Kolin Holding ve Makyol Grubu başta olmak üzere bir dizi sermaye grubu AKP'nin inşaat bazlı ekonomik modelinde devlet destekli bir dizi kamu ihalesini alarak yağmanın en büyüğüne imza attılar. Herkesin hatırlayacağı üzere Osmangazi Köprüsü, İstanbul Havalimanı, Avrasya Tüneli ve Yavuz Sultan Selim Köprüsü gibi ihalelerin karşılığında vergi afları ve devlet garantili ödeme gibi ayrıcalıklar sayesinde uçuşa geçen bu şirketler AKP'de bir olanların en önemli örnekleri olarak ortadadır. Bu şirketlere devlet bankalarından sağlanan krediler ise işin cabasıdır.

Benzeri şekilde, bugün evine yani Vatan Partisi'ne dönüş yapan "Erdoğan aşığı" Ethem Sancak ve bunun gibi yine AKP yandaşlığı ile uçan Demirören grubunu da bu noktada saymak gerekmektedir. Sancak grubunu, BMC'yi TMSF'yi ihale bedelinin altında satın almasından ve Tank Palet gibi stratejik bir fabrikanın AKP tarafından Katar'a peşkeş çekilmesindeki ortaklığından hatırlıyoruz. "Millî sermaye" edebiyatı adı altında yapılan AKP'ciliğin sonuçları ülkenin "millî değerleri"nin yabancılara peşkeş çekilmesi oldu.

Demirören grubu ise AKP yandaşlığının diğer bir türünü oluşturuyor. Doğan Haber Ajansı'nı sanki AKP adına satın almış gibi olan Demirören grubu, bunun için Ziraat Bankası'ndan çektiği 750 milyon dolarlık borcu ve toplamdaki 1,5 milyar dolarlık borcunun üzerine yatmaya çalışıyor. Konu ile ilgili banka "Ticari sır" derken, Hazine ve Maliye Bakanı bilgi vermiyor, Varlık Fonu ise "Bilgim yok" diyor. Yandaş sermayenin en açık ve emekçilerin yarattığı zenginliklere çöken kirli yüzü başta "Beşli çete" olmak üzere bu gruplarda ortaya çıkıyor.

Bir olanlar 3: Mafya ve çeteler

Sermayenin paylaşımı burjuvazi için de çoğu zaman sorun olabiliyor ve burjuva hukuku içerisinde çözülemeyen sorunlar genelde mafyaya havale ediliyor. Bununla birlikte sermaye düzeninin görünmeyen ekonomik yüzü ise uyuşturucu ve silah ticareti, illegal bahis gibi alanlar üzerinden kendini var ediyor. Mafyanın bu alanlar ile içli dışlı olduğunu düşünmemek imkansız. Dolayısıyla AKP'de bir olanların kara para ile AKpara'nın içi içe geçirdiğini; mafya, siyaset ve sermaye üçgenini kurduklarını ve burada devletin çeşitli mekanizmalarını sürece dahil ettiklerini görmekteyiz.

İşin birkaç boyutuna bakarsak, bugün siyaset alanında Cumhur İttifakı düzleminde bu "bir oluş"un cisimleştiğini görmek mümkündür. Örneğin Alaattin Çakıcı'nın cezaevinden çıkması için elinden geleni yapan MHP'nin bu yönelimini sadece Çakıcı'ya olan hüsnüniyetine bağlamak mümkün değil. Çakıcı'nın Türkiye'deki mafya sistemindeki rolü biliniyor ve özellikle bu dönem

dışarıda olmasına ihtiyaç olduğu çok açık. Bunun için Çakıcı'nın da yer aldığı ve Yalıkavak Marina'da Mehmet Ağar, Engin Alan ve Korkut Eken ile birlikte "eski ekibi topluyoruz" havasında çektiği fotoğrafa bakmak yeterlidir. Devamında yaşananlar ise geçmişin derinliklerinden çıkarak yakın tarihimizin konusu olmuştur ve İçişleri Bakanı Süleyman Soylu'nun dahi adının geçtiği şekilde AKP'de bir olanların nasıl bir kirli düzen kurduklarının aynasıdır. Son dönemde ortaya çıkan bazı iddialar ve gerçekler sistemin tüm kirlerini açık bir şekilde göstermektedir. Bunların bazılarını yorum katmadan ve önem sırası olmadan paylaşmak gerekirse akla ilk olarak şunlar gelecektir:

- AKP yöneticisi Metin Külünk'ün mafyadan aylık 10 bin dolar para alması.
- Mehmet Ağar'ın Yalıkavak Marina'ya çökme hikayesi ve devamında yaşananlar.
- Uğur Mumcu ve Kıbrıslı gazeteci Kutlu Adalı cinayetleri, bunlarda Mehmet Ağar ve Korkut Eken'in rollerinin AKP iktidarı tarafından görmezden gelinmesi.
- Sezgin Baran Korkmaz'ın Süleyman Soylu, AKP'li-ler ve gazeteciler ile ilişkisi.
- Sezgin Baran Korkmaz ile Koç grubunun damadı İnan Kıracı arasındaki ihtilafın çözümü için Özel Kuvvetler eski komutanı Levent Göktaş'ın devreye girmesi.
- Levent Göktaş ve ekibinin, Enver Altaylı'ya FETÖ üzerinden gelen talimat aracılığıyla Necip Hablemitoğlu, Binbaşı İhsan Güven ve eşinin katledilmesi hakkındaki iddialar ve savcılık soruşturması. Cinayetlerin üzerinden 20 yıla yakın süre geçmesine rağmen son bir yıla kadar AKP iktidarının konuya sessiz kalması.
- Geçmişte Erdoğan Demirören'in Yorgi Papadopoulos isimli vatandaşı öldürüp, yurt dışına gittiği beyanıyla tüm mallarına çöktüğü iddiası.
- Sedat Peker'in geçmişte cezaevinden çıkmak için Mesut Yılmaz'ın kumar videosu üzerinden şantaj yaptığını ve Mehmet Cengiz'den beş milyon dolar talep edip bunu aldığını ifşa etmesi. Halka küfreden Mehmet Cengiz bugün AKP'nin en ballı sermaye gruplarından biri olarak ortada dolaşıyor.
- Geçmişte adı Abdi İpekçi suikastinde de geçen Hasan Yeşildağ'ın bugün AKP yandaşı bir medya patronu olması. Yeşildağ hakkında Tayyip Erdoğan'ın fedailiğinden gizli kasası ve Mehmet Cengiz'in gizli ortağı olmasına kadar ortaya atılan iddialar.

Burada yer veremediğimiz ya da eksik bıraktığımız bir dizi başlık olabilir. "Geçmişle hesaplaşıyoruz", "ekonomi bizim işimiz", "elitlerin egemenliğine son vereceğiz" vb... sloganlarla ortaya çıkan AKP'nin kurduğu düzen tam anlamıyla bir yağma ve talan ekonomisine dayanmış, yandaş sermayeyi ihyâ etmiş, "AKelitler ve Süslümanlar" yakıştırmaya yapılan burjuva özneler türemiş, ülkemiz ithalata bağımlı üretmeyen bir ülke olmuş ve sermayenin bütünü son tahlilde palazlanmıştır. AKP'nin temel karakteri emperyalizme bağımlılık ve sermayenin çıkarları olmuştur. Bu çok açık. "AKP'de bir olanlar" ise sermaye düzeninin yasaları çerçevesinde çıkarları için çarklarını pervasızca döndürmekten imtina etmiyorlar ve emekçi sınıfların daha da dibe batmasını umursamıyorlar bile.

Bu kirli düzen onlarındır. Liberallerin vaaz ettiği gibi sermaye düzenini orasından burasından düzeltmeye çalışmak ise ham hayaldir. Bu düzeni acilen değiştirmek ise boynumuzun borcudur.

Çulhaoğlu'nun ardından, bir mirasın izinden...

siyasal hattın temsiliyeti ve yeniden üretimidir. Milli demokratik devrim çizgisinin karşısında sosyalist devrimci hattın hem 60'lardan bugüne temsiliyetinde hem de bu çizginin

ortaklığı, politik ve örgütsel yaklaşımlar nedeniyle farklılaşabilir. Politik ve örgütsel ayrımlar, aynı zamanda ortak mirasın da yeni bir yol ayrımına neden olabilir, hatta ideolojik farklılaşmaları da beraberinde getirebilir. Nitekim, böyle de olmuştur. Çulhaoğlu'nun geleneğimizdeki yerini belirlerken, bu gerçeğin ifade edilmesi bir dürüstlük ve açıklık sayılmalı. Leninizmin ve sosyalist devrim hattının bu topraklarda yeniden üretilmesinde ayrıldığımız noktaların haklılığını ya da haksızlığını ise tarih gösterecektir.

Metin Çulhaoğlu'nun aramızdan ayrılması, Türkiye sosyalist hareketinin üretken bir aydınının ve Marksist bir kaleminin artık yazmaması demektir. Bırakılan boşluğun doldurulması, genç komünistlerin işidir.

Bugün komünistler, mirası ve geleneği, geçmiş Marksist üretimi yok sayarak değil, tam tersine bu birikimin üzerine basarak daha ileriye taşıyacaktır. Fazlalıkları atarak, eksikleri tamamlayarak, yanlışları ortaya koyarak, doğruların altını çizerek... "Doğruda durmanın felsefesini" anlamak ve "bir daha fenersiz yakalanmamak" için yeniden ama yeniden ideolojik ve teorik üretimin önemini Çulhaoğlu'ndan örnek alarak...

Denizin sığ yerlerini göstermek için konulan işarete kerteriz deniyor. Çulhaoğlu da, işte, sosyalist siyasetin çoğu zaman kerteriz noktalarını işaretlemeye çalışmıştır. Açılırken, sığ sularda karaya oturmamak için. Son dönemdeki yazılarında bu kerteriz noktalarını göstermeye çalışıyordu. Yine, belki de, "Ortodoks Marksist" damarı tuttuğu içindir.

Geleneğimize sahip çıkarız. Geleneğimizdeki değerlerimizi, "eleştirel sahiplenicilikle" mirasımızın parçası sayarken, "kapsayarak aşmanın" görevi önümüzde duruyor.

68'den bugüne sosyalist mücadelede aklıyla yürüyen, sosyalist hareketin üretken kalemi, Marksist aydını Metin Çulhaoğlu'nu saygıyla anıyoruz.

Kurtuluş Kılçer'in 18 Ağustos 2022 tarihli Gazete Manifesto'daki köşe yazısı

Türkiye sosyalist hareketinin tarihini, bu tarihin önemli dönemeçlerini bilince çıkarmadan sosyalist hareketinin birikimi nasıl ortaya konabilir ya da değerlendirilebilir? Türkiye sosyalist hareketinin sahip olduğu birikim, dünden bugüne mücadele pratikleriyle, bu pratiklerin ideolojik ve teorik yeniden üretimiyle oluşmuş, geçmişten bugüne uzanan bir süreklilikle var olabilmıştır.

Süreklilik ve kopuş, sosyalist hareketin tarihsel birikiminin de işleyiş mekanizması. Belki kopuş yerine sıçrama kavramı daha açıklayıcı. Çünkü sosyalist hareketin tarihi "yenilik" adına sosyalizmden "kopuş" örnekleriyle de dolu.

Kopanlar, dönenler, yolunu kaybedenler, doğrudan duramayanlar ve fenersiz kalanlar, bizim tarihimizin de bir parçası.

Çulhaoğlu, her şeyden önce Türkiye sosyalist hareketinde doğrudan durmanın 'ortodoksluğunun' ve fenersiz yakalanmamak için üretkenliğin bir örneği olarak, anılmak durumunda. Kaba, vasat ve slogancı bir "ortodoksluk" değil, Marksist çizginin, bir mirasın güncelliğinin yeniden üretilmesinde, üretken bir kalem olarak Çulhaoğlu, sosyalist hareketin birikimi söz konusu olduğunda iz bırakan bir aydın olmuştur. Aynı zamanda Çulhaoğlu, bir "aydın" olarak, hep örgütlü bir politik mücadelenin de örneğini göstermiştir.

Türkiye'de sosyalizminin stratejik ilk yol ayrımında, Çulhaoğlu'nun özgün yeri, sosyalist devrimci

"sosyalist iktidar perspektifi" ile donatılarak bu hattın yeniden inşasında Çulhaoğlu'nun ismi kalın harflerle yazılmalıdır. Bugün sosyalist devrimci siyasal hattın, Türkiye sosyalist hareketinde ana hatlardan birisi haline gelmesi ve hatta politik kulvarda bugün sosyalist partiler arasında öne çıkan 3 parti tarafından temsil edilmesi, bu mirasın güncelliğinin ve sürekliliğinin somutluğudur. Sosyalist devrimci hattın yeniden inşasında 1980 öncesinde "Sosyalist İktidar" ve 1980 sonrasında "Gelenek" kolektiflerinde Çulhaoğlu'nun katkısı, imzası ve üretimi özel olarak belirtilmelidir.

Türkiye sosyalist hareketinin son 40 yılı, hem yeniden kuruluşların hem de likidasyonların tarihi olarak geçti. 80 darbesinin hemen ardından gelen reel sosyalizmin çözülüşü sonrası Türkiye solunun tarihinde yeni arayışlar, yolunu "Yeni sol"da bulurken, sonuç likidasyonlar olmuştur. Devrimci ve komünist hattın korunması ise "geleneğe" sahip çıkılarak ama hepsinden daha da önemlisi bu mirasın güncelliğinin yeniden üretimi ile oldu. Avrupa menşeli ideolojik ve teorik ithalatçılığa karşı Marksizmin ve Leninizmin kendi ülkemizde yeniden üretilmesinde Çulhaoğlu'nun katkısı, geleneksel solun ve ortodoks Marksist çizginin sürekliliğinde önemli bir rol oynamıştır. Yeni solun entelektüel şirretine karşı, geleneksel solun ve Marksist çizginin korunmasında ideolojik üretkenliğin önemi, bir kez daha vurgulanmalıdır.

Geleneğimizin, geleneksel solun mirasının ve sosyalist devrimci siyasal hattın bugüne taşınmasında ve temsil edilmesinde, ideolojik ve teorik zemin

Yoldaştan Mektup

Doğuş Üniversitesinde zamlara karşı yükselen mücadelenin içinde biz varız!

Ekonomik krizin artmasıyla birlikte tüm toplumun yoksullaşması da derinleşiyor. Krizin faturası emekçilere kesilmeye çalışıldığı gibi biz gençliğe de kesilmeye çalışılıyor. Yurt fiyatları artıyor, yemekhanelere zam geliyor, özel üniversiteler fahiş fiyatlarla bizleri müşteri yerine koyuyor. Tüm bunlar karşısında ise gençliğin tepkileri adım adım geliyor ve gün yüzüne çıkıyor. Bizler üniversitelerde mücadele yürüten partili gençlik olarak, "parasız ve eşit eğitim" mücadelesini gençliğe taşımaya çalıştığımız gibi, Doğuş Üniversitesi örneğinde olduğu gibi büyük bir mücadele hattı haline de getirmeye çalışıyoruz.

Doğuş Üniversitesi bu sene eğitim ücretlerine yüzde 300'lere varan zamlar gerçekleştirdi. Bizlere kayıt dönemlerinde yıllık fiyat artışı 2019-2021'de kaydolanlara %5 ve 2021'den sonra kaydolanlara ise %10'u geçmeyecek sözü verildi. Sözleşmede yer almasına rağmen ekonomik kriz ve savaş bahane edilerek bu zamlar yapıldı. Üniversiteli gençliği yolunacak kaz olarak gören bu tutuma sessiz kalamadık ve üniversite öğrencilerinin ortak mücadelesiyle özel üniversiteler sorununu kamuoyuna taşımamız gerektiğinin farkınday-

dı. Üniversite öğrencilerinin bulunduğu iletişim grupları oluşturarak yaşanan durumu okul içine ve durumdan haberi olmayan şehir dışındaki arkadaşlarımıza iletterek gelişen mevcut duruma karşı tepkimizi ifade etmek ve bir basın açıklaması gerçekleştirmek için toplandık.

Doğuş Üniversitesi sol, sosyalist geleneğin köklü olmadığı, böyle eylemsellik süreçlerinin ise heyecanla başlayıp sonrasında örgütlü bir mücadele pratiğinin olmaması ve yönetime bağlı konseyin yönetimine bırakılarak başarıya ulaşamayan, baltalanmış eylem tarihçesi olan bir üniversitedir. Fakat bu süreçte oluşan tepkilerin içeriği üniversite öğrencilerini bir araya getirdi ve örgütlü bir biçimde hareket etmemizin önünü açtı. Eylemde bir araya gelen sıra arkadaşlarımızla forumlar düzenleyerek kararlar aldık ve ailelerimizi de eylemsellik sürecinin içerisine çekmeye çaba gösterdik. Hayatı boyunca hiçbir eyleme katılmamış arkadaşlarımızın hak arayış mücadelesi içinde bize yaklaştıklarını ve sol mücadele ile tanışmalarına basın açıklamamızdan sonra gerçekleştirdiğimiz dayanışma halayına katılmalarıyla tanık olduk. Üniversite yönetimi soruşturmalara ile bizleri

susturmaya ve mücadelemizi dağıtmaya çalışsa da bunun zamlara karşı yürüttüğümüz mücadelede geri adım atmayacağımızı ve kamuoyunun algısını sürekli diri tutarak, sıra arkadaşlarımızla birlikte üniversite yönetimine YÖK toplantısında yüzde 300'lere varan zamları yüzde 79.6'ya sabitleme kararı almalarını sağladık.

Bizler bu süreci büyük bir zafer olarak görmüyoruz fakat gençliğin yan yana gelmesiyle ve partinin aklıyla onlara nasıl geri adım attıracağımızı da tekrardan ispatlamış bulunuyoruz. Şimdi, daha çok arkadaşlarımızla siyasal ilişki kurmaya başladık. Doğuş Üniversitesi'nde gerçekleşen eylemlerle birlikte "müşteri değil, öğrenciyiz" sloganını gün yüzüne çıkartmış ve eğitimin parasız ve eşit olması gerektiğini tekrardan gençliğe ifade etmiş bulunuyoruz.

Parasız ve eşit eğitim mücadelesini, özel okullar devletleştirilsin talebimizi, tüm öğrencilere ücretsiz yurt talebini gençliğe taşıyacağız, insanca bir yaşam mücadelesini örgütlemeye ve büyütmeye devam edeceğiz!

■ Bora Çolakoğlu/ İstanbul Üniversite Çalışması

Eğitim piyasaya açılması ve sektörleşmesi Türkiye’de önemli bir tartışma başlığı. Özel okullar, kolejler, dershaneler var olan eşitsizliği daha da artırıyor. Parası olanın eğitime ulaşabildiği, olmayanın ise geride kaldığı bu sistem sermaye sınıfı açısından önemli bir kaynak haline gelmiş durumda.

Ekonomik krizin derinleşmesi ile birlikte ise özel üniversitelerin eğitim fiyatlarına yapmış olduğu fahiş zamlar eğitimin sektörleşmesinin geldiği boyutu gözler önüne sermiş durumda. Yüzde 250’lere varan zamların geldiği özel üniversiteler enflasyon bahanesine sığınarak bu zamları gerçekleştiriyor ve öğrencilerin, emekçi ailelerin yoksullaşmasını derinleştiriyor.

Denetlemenin yapılmadığı, müşteri karşılar gibi öğrenci karşılayan özel üniversitelerin eğitimi merkeze koyup koymadığı ise büyük bir tartışma konusu. Para karşılığı diploma satılan yerler haline gelen özel üniversitelerde okuyan öğrenciler ise zamlı fiyatları ödemekle kayıtlarının silinmesi arasında kalmış durumda.

Bu sorunun ise enflasyonla açıklanabilir bir yanı bulunmuyor. Eğitim, sağlık, ulaşım, barınma gibi en temel insani hakların devlet tarafından karşılanan bir hizmet olmaktan çıkıp sermayeye kar getirecek sektörlerle dönüşmüş olması asıl tartışılması gereken konu olarak karşımızda duruyor.

Çözüm ise eğitimin parasız ve eşit sağlanabildiği bir sistemin hayata geçmesinde aranmalıdır.

Özel üniversite öğrencileri direndi zamlar indirilmek zorunda kalındı

Birçok özel üniversite 2022-2023 eğitim yılı ücretlerini fahiş zamlarla açıkladı. Adem Çelik Vakfı’na ait Beykent ve Doğuş Üniversitesinde ise bu zamlar yüzde 300’lere kadar çıktı. Fahiş zamlar sonrasında tepkilerini dile getiren öğrenciler ise yaklaşık 10 günlük bir eylem süreci geçirdi

Doğuş ve Beykent Üniversitesi öğrencileri okulunda toplanarak basın açıklamaları gerçekleştirdi ve zamları kabul etmediklerini hem kamuoyuna hem de üniversite yönetimine ifade ettiler.

Eylemlerinde sık sık “Müşteri değil, öğrenciyiz!”, “Zamlar geri alınsın!” sloganları atan öğrencilere aileleri de destek olmaya başlayınca üniversite yönetimi süreci oyalamak için görüşme taleplerine dönüş yapmadı ve öğrenci ve ailelerin talepleri görmezden gelindi.

Geçtiğimiz günlerde ise ailelerin ve öğrencilerin geri adım atmaması sonucu Doğuş ve Beykent Üniversitesi yönetimleri yüzde 300’lere varan zamları geri çekerek %79.6 oranına sabitleme kararını kamuoyuna duyurdu.

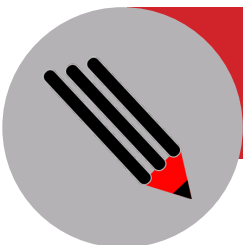
Öğrencilerin ve ailelerin mücadelesi sonucu atılan bu adım şu an için bir ara aşama olarak görülüyor. %10 yıllık artış sözünün verildiğini, reklamların yapıldığını ifade eden öğrenci ve öğrenci aileleri hukuki olarak mücadelelerini devam ettireceklerini ifade ediyorlar.

Doğuş Üniversitesi ise eylemlere katıldıkları gerekçesiyle 10’a yakın öğrenciye disiplin soruşturması açmış bulunuyor.

YÖK Devreye Girdi

Özel üniversitelerin zamlarına yönelik tepkilerin artması ve eylemlerin gerçekleşmesi sonucunda ise YÖK Başkanı Erol Özvar Vakıf Üniversiteleriyle toplantı yaparak indirim yapmalarını talep etti. YKS’de barajın kalkmasıyla birlikte özel üniversite kontenjanlarının arttığını vurgulayan Özvar, daha fazla tepkinin oluşmaması için fiyatlarda indirim yapılması noktasında özel üniversite patronlarından “fedakarlıkta bulunmalarını” istediğini ifade etti.

Bu örnekten de anlaşılacağı üzere AKP iktidarının öğrencilerin geleceğiyle ilgilenmiyor, patronların karlarını gözetiyor. YKS barajının özel üniversiteleri olumlu etkilediğinin ifade edilmesi ise eğitim sisteminin bütünüyle bir rant sistemine döndüğünü ve milyonlarca gencin geleceğiyle oynandığını kanıtlıyor.

Genç Köşe

Parasız ve eşit eğitimin talebinin önemi

Türkiye’nin eğitim sorunu, ideolojik bir temelin üstüne kurulan ve ekonomik ilişkilerin şekillendiği siyasal dinamiklerin bir çıktısıdır. Kapitalist sistemin ihtiyaçlarına yanıt üretebilme üzerine kurulu olan eğitim sistemine, toplumsal gelişimin zedelenmesi için bir rol atfedilmiş ve eğitim alanı sektörleştirilerek iktidar ve sermayesi için yeni bir maddi kaynak yaratılmıştır.

Ekonomik krizin ağır yükü ile birlikte gündemde daha fazla yer tutmaya başlayan parasız ve eşit eğitim talebi ise eğitim sorununu yaratan temeller gereği siyasal bir kriz olmaya adaydır. Toplumsal gelişim için bir araç olan eğitim, bu gelişimin bilimsel ve sonuç alır bir şekilde sağlanabilmesi için toplumu var eden her birey için ihtiyaçtır. Fakat yaşadığımız sistemin ihtiyaçları gereği Türkiye gibi bir ülkede toplumsal gelişimin sağlanması önem verilmesi gereken bir unsur değildir. Eğitimin pazar ürünü haline gelmesi, ulaşılabilirliğinin azalması, içeriğinin bilimsellikten uzaklaştırılması kurulu düzenin ve onun iktidarlarının siyasal çıkarlarının gerektirdiği doğrultuda alınan hamlelerdir.

Eğitimde piyasalaşmanın artması hem toplumsal

yapıda yapılmak istenen değişikliğe alan açarak hem de maddi kaynak yaratarak iktidarın deşirmesine su taşımaktadır. Var olan siyasal rejimin laikliği tasfiye edebilme ihtiyacını karşılayan imam hatiplerin, devlet okulları arasında sayısının artması ve laiklik isteyenlerin özel okulların kapısını çalar hale getirilmesi; yandaş sermaye grubunun ve gerici vakıfların özel okullarının artması ile kendi yarattıkları burjuva sınıfının ihtiyaçlarının karşılanması; devlet okullarının eğitimci ve materyal noktasında her geçen gün daha da zayıflatılması öğrencileri ve velileri özel okullara teşvik etmekte ve eğitim ticarileştirmesine alan açmaktadır. Bunlar iktidarın ideolojisini ve hizmet ettiği sınıfı da gün yüzüne çıkarmaktadır.

Bugün özel okullara dair karşımıza çıkan örnekler ise yukarıda bahsettiğimiz üzere eğitim sistemi içerisindeki piyasacılığın ve zedelenmenin tam karşılığıdır. Aynı sermayedara ait olan Doğuş ve Beykent üniversitelerinde yapılan fahiş zamlar ile öğrencilerin eğitim hakkı gaspa uğramıştır. Devlet okullarındaki imkansızlıklar ve kontenjan sorunu bu öğrencileri özel okullara itmiş, özel okullar ise onların emekçi ailelerini okul masraflarını karşıla-

yabilmek için kredi çekmek zorunda bile bırakmıştır. Bu yalnızca bir örnektir. KYK yurtlarında, devlet okullarının yemekhanelerinde yapılan zamlar da bunların yansımasıdır. Öğrencilerin “Müşteri değil, öğrenciyiz!” diyerek hak arayışları ise eğitimde piyasalaşmayı vurguladığından ötürü önemlidir. Toplumsal alandaki her meselede olduğu gibi eğitim konusunu da politik bir zemine oturtmak, arka planını anlamamıza yardımcı olmakta ve çözümün ne olması gerektiğini kavrayabilmemize olanak sağlamaktadır.

Ortaya çıkan bu tablo, bugün eğitim gündeminde yaşadığımız sorunlara, özel okul zamlarına, okullardaki yurt ve yemekhane sorunlarına yaklaşımımızı ve yükselttiğimiz parasız ve eşit eğitim talebinin arka planını açıklamaktadır. Parasız eğitim diyerek piyasalaşmanın önüne geçilmesini; eşit eğitim diyerek ise eğitimde sınıfsal eşitliğin sağlanmasını talep etmekteyiz. Çünkü bunların gerçekleşmesi ile ancak doğru bir eğitim sistemine erişebileceğiz.

■ Tilbe Su Aslanpay

ETF Tekstil işçileri mücadelede kararlı

Geçtiğimiz günlerde ekonomik krizi gerekçe göstererek faaliyetlerini sonlandıran ETF Tekstil firması işçilerin kıdem ve ihbar tazminatları ile son bir aylık maaşlarını ödememek için sendika ile uzlaşmaya çalıştı. Sendikanın çağrılarında hiçbir şekilde kulak asmayan ETF firması haklarını isteyen işçilere alacaklarının tahsili için mahkeme kapısını gösterdi.

Fabrika etrafına dikenli tel örüldü

İşçilerin hak arayışına karşı fabrikayı dikenli tellerle çevreleyen ETF patronu, işçilerin direnişini kırmak için her türlü çabayı gösterdi. Ancak işçilerin direnişteki kararlılığı, firma yetkililiklerinin hesabını bozdu. Firma tarafından yüz üstü bırakılan işçiler yaşanan bu gelişmelerden sonra fabrika önünde günlerdir süren kesintisiz eyleme başladı. Ancak geçtiğimiz gün patron fabrika önüne çok sayıda kolluk kuvveti göndererek direnişi kırmaya çalıştı. Bunun yanında fabrikanın içinde kalan malları çevik kuvvet eşliğinde tırlara yüklenirken, polis ve işçiler arasında arbede yaşandı.

İşçiler yerlerde sürüklendi

Polisin sert müdahalesi sonrasında hamile bir kadın işçi kriz geçirerek hastaneye kaldırıldı, pek çok işçi yerlerde sürüklenerek fabrika önünden uzaklaştırılmaya çalışıldı.

Deriteks sendikası tarafından yapılan açıklamada "mücadelenin kararlı bir şekilde sürdürüleceğine" vurgu yapılırken polisin sert müdahalesi kınandı.

Komünistler direnişçi işçilerin yanında

Türkiye Komünist Hareketi (TKH) İstanbul İl Örgütü,

direnişteki ETF işçilerine bir dayanışma ziyareti gerçekleştirdi. TKH Genel Başkanı Aysel Tekerek'in de aralarında olduğu TKH heyetinden yapılan açıklamada "Ne patronun zulmü ne polis şiddeti söker, ETF Tekstil işçisi haklıdır, hakkını alacaktır!" denildi. Ziyarete Aysel Tekerek şunları kaydetti:

"İçeride haklarımız kaldı. Ama içeride yalnızca haklarımız kalmadı. İçeride bizi potansiyel suçlu, potansiyel hırsız muamelesine maruz bırakan patronun kırıldığı gururumuz kaldı. İçeride haklarımızı tam olarak vermediği için, sömürüldüğümüz için, hiçbir zaman eve istediğimiz ekmeği götüremediğimiz için insanca yaşam hakkımız kaldı. İçeride ömrümüz kaldı, gençliğimiz kaldı, bazılarımızın yılları kaldı. İşte bugün bu defter kapanacaksa onlar istediği için değil biz istediğimiz için ve bizim istediğimiz şekilde kapatılacak ki o hakları da alalım arkadaşlar. Bu sadece bir ücret, sosyal hak mücadelesi değildir. Bu aynı zamanda işçi sınıfının, bugün direnişe geçen sizlerin insanca yaşam için bütün haklarını alma mücadelesidir. Biz bugün komünistler olarak ETF işçisinin yanında olduğumuzu ve sizler bu mücadeleyi kazanana kadar dayanışma içerisinde olacağımızı bir kere daha buradan ifade ediyoruz. Direne direne kazanacağız."

İlerici Kadınlar Derneği'nden emekçi kadınların mücadelesine destek

Patron tarafından hakları gasp edilen ETF Tekstil işçilerinin büyük bir çoğunluğu kadınlardan oluşuyor. Fabrikanın kapanması ile yaşanan işsizliğin üzerine bir de hakları ödenmeyen tekstil işçisi kadınlar da mücadeleyi elden bırakmıyor. Bir

yandan işsizlikle mücadele eden, kimi evine dönmek zorunda kalan kimi yeni iş arayışına dönen ama direniş alanını buna rağmen boş bırakmayan emekçi kadınlara bir destek de İlerici Kadınlar Derneği (İKD)'den geldi.

Direnişin başından beri ETF işçileri ile dayanışma içerisinde olan İKD tarafından da direniş alanına bir ziyaret yapıldı. İKD Danışma Kurulu üyesi, tiyatro ve sinema sanatçısı Gülsen Tuncer de katıldı.

Ziyarete Gülsen Tuncer işçilere destek mesajlarını iletti, okuduğu şiirlerle direnişçi işçileri selamladı. İşçilerin bu direnişinin sadece ücret kavgası olmadığını söyleyen Tuncer direnişin aynı zamanda işçiler için bir okul olduğunu ifade etti. Patronun kadın olmasının öğretici olduğunu ifade eden Tuncer sorunun patron ve işçi olarak ele alınması gerektiğini, kadın erkek bütün işçilerin omuz omuza yoldaşça mücadelesinin esas olduğunu belirtti. Okuduğu şiirlerle direnişçi işçileri selamlayan Gülsen Tuncer direniş zaferle sonuçlandığında bunu bütün işçilerle birlikte kutlama temennisi ile konuşmasını sonlandırdı. İKD'nin ziyareti sloganlarla sona erdi.

İKD tarafından önümüzdeki günlerde, direnişin sesinin daha da büyümesi ve duyulur hale gelmesi için bir dizi dayanışma etkinliği planlanıyor.

Tüm yoldaşlarınının Mustafa Sarıbaş'a selamı var...

Türkiye Komünist Hareketi'nin kadrolarından, tarihsel TKP üyesi, emektar komünist Mustafa Sarıbaş 21 Ağustos 2021 tarihinde yaşamını yitirdi. Gençliğinden bugüne kadar yaşamının tamamını komünist mücadeleye adanmış Mustafa Sarıbaş özellikle 12 Eylül öncesinde öğretmen hareketi içerisindeki militan kadrolardan bir tanesi idi. Yaşamını Türkiye Komünist Hareketi saflarında örgütlü bir komünist olarak tamamlayan Mustafa Sarıbaş örnek bir komünistti. Sarıbaş'ın ölümünün birinci yılında ailesi, dostları ve Partili yoldaşları tarafından mezarı başında bir anma düzenlendi. Anmada söz alan TKH Merkez Komite üyesi Hakan Yerlikaya şunları ifade etti: "Çok değerli bir yoldaşımızı bir yıl önce kaybettik. Mustafa ağabey partili yaşamı boyunca bizlere çok şey öğretti. Tabii ki Mustafa yoldaşımız bu deneyimlerini kendi yaşadığı süreçlerle öğrendi ve öğretti bizlere. Çok genç yaşlarda, on altı, on yedi yaşlarında başlayan bir sosyalizm mücadelesi vardı arkasında. Öncelikle Türkiye Öğretmenler Sendikası'nda çok uzun dönem örgütlü bir şekilde öğretmen hareketinin kadroları arasında yer aldı. Türkiye Öğretmenler Sendikası kapatıldıktan sonra TÖB-DER'in Anadolu'daki bütün örgütlenmelerinde birçok şubesinde yine kuruluş çalışmalarında yer aldı, öncülük yaptı. Türkiye

Öğretmenler Sendikası sürecinde onun bu öne çıkan öncülüğü, onun o militanlığı cezalandırılmak istendi. Birçok sürgünle de karşı karşıya kaldı yoldaşımız. Başta söylediğimiz gibi o hayatının genç yaşlarında başladığı mücadelesini son nefesine kadar sürdürdü. Türkiye Komünist Partisi üyesi olduğunda da yine birçok zorlukla karşı karşıya kaldı. Partinin öncü militanlarından kendisi. 12 Eylül'e kadar süren mücadelesi bu şekilde devam etti. 12 Eylül'den sonra da yoldaşımız Türkiye Komünist Partisi'nin likidasyon sürecine direnenlerin arasında en ön safta yer aldı. 1990'ların sonuna kadar asla inandığı değerlerden, mücadelesinden, ilkelerinden vazgeçmedi. 2000'li yıllarda tekrar partisiyle buluştu. 2015 yılındaysa partimiz Türkiye Komünist Hareketi'nin kurucu kadroları arasında yerini aldı. Geçtiğimiz yıl bugün, Türkiye Komünist Hareketi değerli ve örnek bir komünisti kaybetmiştir. Onun bize bıraktığı, öğrettiği militanlığın, öncülüğün nasıl olması gerektiği konusundaki önemli dersleri ve deneyimleri partili

yoldaşlarına anlatmaya, aktarmaya, bunu örnek olarak göstermeye devam edeceğiz. Mustafa yoldaşımızın anısının önünde saygıyla eğiliyoruz. Tüm yoldaşlarımızın adına Mustafa yoldaşımızı selamlıyoruz. Rahat uyu yoldaş..."

Memleket Sohbetleri İzmir'de devam ediyor

Türkiye Komünist Hareketi (TKH) tarafından Türkiye'nin birçok noktasında düzenlenen Memleket Sohbetleri İzmir'de, "Türkiye'nin sol seçeneği yükseliyor" başlığıyla devam ediyor.

TKH İzmir İl Örgütü'nün "Türkiye'nin sol seçeneği yükseliyor" başlığıyla düzenlediği Memleket Sohbetleri şimdiye kadar Buca, Alsancak, Bornova, Çiğli, Aliağa, Çamdıbi, Güzelbahçe, Güzeltepe, Karşıyaka ve Torbalı gibi İzmir'in birçok farklı noktasında gerçekleşti.

Türkiye'de gerçekleşecek olan seçimlerde bağımsız sosyalist bir odağın önemini vurgulandığı Memleket Sohbetlerine TKH Genel Başkanı Aysel Tekerek'in yanı sıra TKH Merkez Komite Üyesi Hüsnü Atlıkan ve TKH Merkez Komite Üyesi Deniz Tütmez katılım gösterdi.

Ülkenin emekçi sınıfları ve ilerici birikimine yaslanarak aydınlarla, sendikalarla, kadınlarla ve gençlerle birlikte bağımsız sosyalist bir mücadele hattının güçlendirilmesi gerektiği üzerine dikkat çekilen bu buluşmalar ile birçok farklı bölgedeki emekçiler, kadınlar, gençler bir araya gelindi. Millet ittifakının sağ ve sermaye yanlısı politikaları ile haklın gerçek sorunlarını çözemeyeceğinin vurgulandığı Memleket Sohbetlerinde, AKP'nin 20 yıllık iktidarı boyunca yarattığı yoksulluk, gelir adaletsizliği, işsizlik, geleceksizlik, gericilik gibi tahribatlara karşı oluşturulması gereken alter-

natif sermayeye, gericiliğe ve emperyalizme karşı kamucu, laik ve emekten yana toplumsal ve siyasal bir programdır denildi.

Tüm emekçi halkı bu sorumluluğu paylaşmaya, komünistlere güç vermeye ve ülkenin geleceğine birlikte sahip çıkılma çağrısında bulunulan buluşmalar ilerleyen günlerde Bayraklı, Foça, Ödemiş, Karabağlar gibi farklı noktalarda devam edecek.

TKH 'ölüm gemisine' karşı sokakta!

Brezilya'dan İzmir'e doğru sökülmesi için yola çıkan ve barındırdığı asbest sebebiyle 'ölüm gemisi' olarak anılan Sao Paulo gemisine karşı Türkiye Komünist Hareketi (TKH) 19 Ağustos Cuma günü Karşıyaka'da eylem gerçekleştirdi.

İzmir'e sökülmesi için Brezilya'dan yola çıkan ve içinde 200-ton asbest barındırdığı iddia edilen Sao Paulo gemisi kentte tepkilere neden olmaya devam ediyor.

Toplum sağlığını doğrudan etkileyen ve 'ölüm gemisi' olarak bilinen asbestli gemi için TKH İzmir İl Örgütü bir eylem düzenledi. Karşıyaka İZBAN durağında toplanan kitle 'Ölüm gemisine geçit yok! Bu ülke, bu halk satılık değil!' 'Sermaye defol bu memleket bizim!' sloganları eşliğinde Karşıyaka İskele'ye kadar yürüdü. Karşıyaka İskelede basın açıklaması gerçekleştirdi.

TKH adına basın açıklamasını okuyan Deniz Çelik, "Uzun süre Fransa'nın nükleer silah yapımında kullanılan, Brezilya donanmasına ait Nae Sao Paulo adlı savaş gemisi Aliağa'da SÖK Denizcilik şirketi söküm tersanesi tarafından satın alındı." söyleminin ardından Çelik, "Başta gemi söküm işçisi olmak üzere Aliağa halkını ve İzmir'de tüm canlı yaşamını hastalık ve ölüme götürecek bu geminin gelişine onay verilmesini reddediyoruz!" dedi.

SÖK Denizcilik şirketi yaptığı açıklamada gerekli incelemelerin yapıldığı ve gemi söküm işlemlerinin yasalara uygun şekilde yapıldığını söylese de TKH gerçeklerin tam tersi olduğunu söyledi. Aliağa Gemi Söküm İşçilerinin çalışma koşullarına değinerek ölümlerle ve hastalıklarla burun buruna çalıştıklarını hatırlatmanın ardından TKH basın açıklamasında, "Dün gemi Söküm işçilerinin hakkı olan ücretleri ödemeyenler, bugün de ölüm saçan bu geminin sökümünü yine işçilerin yapmasını istiyorlar. İşçiler ölümlerle açlık arasında bir seçeneğe mahkum ediliyor!" ifadelerine yer verdi.

"İşçi ve emekçilere dayatılan insanlık dışı koşulları reddediyoruz!" diyen TKH sözlerine, işçileri ölüm ve açlık arasında bir tercihe zorlayan gemi söküm patronları Şimşekler grubu, Yıldırım ailesinin Latin amerikadaki kirli ilişkileri sayesinde nasıl zengin-

liklerine zenginlik kattıklarını hatırlatarak devam etti. Doğamızın, kentimizin, insan sağlığının ve işçilerin haklarının gözünü kâr hırsı bürümüş patronlar için bir önemi olmadığını söyleyen TKH, "Bugün ülkemize gelmekte olan ölüm gemisi vesilesiyle gördük ki sadece eşitsizlik, adaletsizlik, işsizlik, yoksulluk, açlık ve ölüm üreten bu düzene karşı insanca bir yaşamın olduğu, eşitlikçi bir düzen kurulmalıdır." dedi.

Basın açıklamasının ardından söz alan TKH Genel

Başkanı Aysel Tekerek, "aslında bu gemi sadece bir gemiden ibaret değil ülkemizin başına gelen 20 yıllık hikayenin de özetidir" dedi. Egemen devletlerde ülkenin çıkarları her şeyin üstündedir diyen Tekerek sözlerine şöyle devam etti: "Türkiye egemen bir devlet değildir. Egemen, bağımsız bir devlet olmadığı için bu gemiyi kabul etmiş, ülkenin çıkarlarını göz ardı etmiştir. Bu gemi AKP'nin halk ve işçi düşmanı politikasını bizlere birkez daha göstermiştir."

Sosyalist Güç Birliği imzacıları

Abdurrahman Bayramoğlu,Avukat / Adil Salih,- Ressam / Adnan Serdaroğlu,DİSK Birleşik Metal İş Genel Başkanı / Afşin Burak Umar,Avukat, Yeni Ülke Dergisi YK Üyesi / Ahmet Abakay,Gazeteci, Yazar / Ahmet Yıldız,Akademisyen, Doç. Dr. / Ali Balkız,Yazar / Ali Bülent Erdem,Çiftçi-Sen Başkanı / Ali Rıza Aydın,Hukukçu, Yazar, Anayasa Mahkemesi Eski Raportörü, / Ali Ufuk Arıkan,SoL Haber Portalı Genel Yayın Yönetmeni / Alp Atamanalp,Mühendis / Alper Taş,SOL Parti PM Üyesi / Anıl Aba,Akademisyen / Arda Kavaklıoğlu,Oyuncu, Seslendirme Sanatçısı / Arzu Becerik,Avukat, İKD Danışma Kurulu Üyesi / Aslıhan Çakaloğlu,Hekim / Asuman Doğan,- Doç. Dr., Hekim / Atilla Hekimoğlu,Hukukçu / Atilla Özsever,Gazeteci, Yazar / Aydemir Güler,Siyasetçi, Yazar / Aysel Tekerek,TKH Genel Başkanı / Aysun Gezen,KESK Eski Eş Başkanı / Ayтуğ Sinan Kaya,Ressam / Aziz Konukman,Prof. Dr., İktisatçı, Yazar, / B. Sadık Albayrak,Edebiyat eleştirmeni, Yeni Gelen Dergisi GYY / Bahadır Berdicioğlu,KESKBES Genel Başkanı / Baki Aslan,ODTÜ Mezunlar Derneği Başkanı / Baran Kaya,Avukat / Barış İnce,Edebiyatçı, yazar / Barış Mutluay,Akademisyen / Barış Terkoğlu,Gazeteci, Yazar / Barış Zeren,Akademisyen, Yazar, Dr., / Bayazıt İlhan,TTB Eski Genel Başkanı / Berkay Çelen,Yeni Ülke Dergisi YK Üyesi / Bilgütay Hakkı Durna,Hukukçu / Burak Gürbüz,Akademisyen, İktisatçı / Burçak Özoğlu,Akademisyen, Dağcı, Dayanışma Meclisi Sekreteryası Üyesi, / Bülent Emrah Parlak,Tiyatro sanatçısı / Bülent Forta,SOL Parti PM Üyesi / Candan Badem,Doç. Dr. / Candan Ceylan,Büro iş Genel Örgütlenme Sekreteri / Cangül Örnek,Doç. Dr. / Canol Kocagöz,karikatürist / Celalettin Aykanat,Kemal Türkler Vakfı Başkanı / Celil Denктаş,Yazar, Çevirmen / Cem Alptekin,Hukukçu / Cemil Ozansü,Akademisyen, Yazar / Cengiz Kılçer,Yeni Ülke Dergisi Yayın Kurulu Üyesi, Edebiyatçı / Ceyda Cimilli Akaydin,Avukat / Ceyda Karan,Gazeteci / Çağdaş Sümer akademisyen, / Çağlar Tekin,- Gazeteci / Çağrı Kınıkoğlu,Sinema Yazarı, Yönetmen / Çağrı Sinci,Müzişyen, Mc / Çetin Yüksel,Avukat / Damla Özen,Tiyatro sanatçısı / Deniz Ali Gür,Akademisyen, yazar / Deniz Hak-yemez,Akademisyen, yazar / Deniz Ozan Coşkun - Çizgi film ve illüstrasyon sanatçısı / çizer, / Doğan Tılıç,Gazeteci, Prof.Dr / E. Zeynep Suda,Prof. Dr., Akademisyen / Ece Ataer,Türkolog, Yazar / Ecz. Can Yetişen İstanbul Eczacı Odası eski yönetim kurulu üyesi, / Ecz. Mustafa Buğra Üstündağ Boyun Eğmeyen İlaç Emekçileri, / Ecz. Zafer Kaplan İstanbul Eczacı Odası Eski Başkanı, / Ekim İsmi,Yeni Ülke Dergisi Genel Yayın Yönetmeni / Ekrem Ataer,Müzişyen, Yazar / Elif Akkaya,Yayıncı / Elif Çongur,Akademisyen / Emin İğüs,Müzişyen / Emin Koramaz,Mühendis / Ender Helvacioğlu,Bilim ve Gelecek Dergisi Genel Yayın Yönetmeni, yazar / Ender Yiğit,Tiyatro ve Seslendirme Sanatçısı / Engin Ayça,- Sinema yönetmeni / Engin ÖnenSosyolog, / Engin Solakoğlu,Emekli Diplomat / Enver Aysever,Gazeteci, Yazar / Ercan Bölükbaşı,Devrim Hareketi MKK Üyesi / Erçin Fırat,Devrim Hareketi Sözcüsü / Erdal Erzincan,Müzişyen / Erdal Güney,Müzişyen / Erendiz Atasü,Yazar / Erhan Karuçay,Mühendis / Erhan Nalçacı,Prof. Dr.,

Akademisyen, Yazar, Dayanışma Meclisi Sekreteryası Üyesi / Erkan Altuner,Çevirmen / Eyüp Muhçu,Mimar / Fatih Yaşlı,Akademisyen, Yazar / Feray Aytekin Aydoğan,EğitimSen eski Başkanı / Fethi Yılmaz,Odatv Haber Müdürü, Yazar / Fevzi Engin,Akademisyen / Fevziye Sayılan,- Yazar, Doç. Dr. / Fırat Arapoğlu,Şehir Eleştirmeni / Fulya Durak,AVSEN YK Üyesi / Gamze Yücesan Özdemir,Akademisyen, Prof. Dr. Yazar, Dayanışma Meclisi Sekreteryası Üyesi, İKD GYK Üyesi / Gökhan Düren,Avukat, sendika eğitim uzmanı / Gökhan Kazbek,soL TV Genel Yayın Yönetmeni / Gökmen Özcan - TİM BÜRO BİR-LİK SENDİKASI Genel Başkanı, / Gözde Somel akademisyen, / Gülcan Altan,Müzişyen / Gülriz Erişgen,Prof. Dr., Akademisyen / Gülsen Tuncer,Tiyatro ve sinema sanatçısı / Gültekin Narinli,KESKYapı YolSen Genel Başkanı / Güven Gürkan Öztan,Doç. Dr., Akademisyen / Güvenç Dağüstün,Müzişyen, yazar / H.Cevahir Kayaam,Dr. Emekli Öğretim Üyesi / Hafize Çınar Güner / yazar, / Hakan Tanıttıran,Yayıncı / Haluk Çetin,Müzişyen / Haluk Işık,Tiyatro Yönetmeni, Oyun Yazarı / Haluk Polat,Müzişyen / Hasan Aktaş,Sendika Eğitim Uzmanı, Gazete Manifesto Yazarı / Hasan Hüseyin Nas,Sanatçı, illüstratör / Hasan Kırlangıç,İYİ - SEN Genel Başkanı / Hatice İkinci,Gazeteci / Haydar Ergülen,Edebiyatçı, Yazar / Hayri Kozanoğlu,Akademisyen, Prof.Dr / Hürriyet Yaşar,Yazar / Hüseyin Özel,Prof. Dr., İktisatçı / Irmak İldır,Sınıf Tavrı YK üyesi / İbrahim Fikri Talman,Hukukçu / İbrahim Varlı,Gazeteci, Yazar / İhsan Can Akmarul,Hukukçu / İlke Kızmaz,Müzişyen / İlker Cenar Bıçakçı,Prof. Dr. / İlkur Başer,SOL Parti Başkanlar Kurulu Üyesi / İlyas Salman,Oyuncu / İrfan Ertel ressam, / İsmail Hakkı Demircioğlu,Müzişyen / İsmail Hakkı Tombul,KESK eski Genel Başkanı / İzge Günal,Prof. Dr. / İzzettin Önder,Prof. Dr. / Kadir Sev,Sayıştay Eski Uzman Denetçisi / Kaya Güvenç,TMMOB Eski YK Başkanı / Kemal Alım,Birleşik Metal İş Sendikası Örgütlenme Uzmanı / Kemal Aydoğan,Tiyatro Yönetmeni / Kemal Okuyan,TKP Genel Sekreteri / Kemal Parlak,Sınıf Tavrı Sözcüsü / Korkut Boratav,Prof. Dr., İktisatçı / Kurtuluş Kılçer,TKH Merkez Komite Üyesi / Levent Karaoğlu,Fotoğrafçı / Levent Ülgen,Tiyatro Sanatçısı / Levent Üzümcü,Oyuncu / Leyla Şahin,Şair / Mahir Ulu-taş,Mühendis / Mehmet Atal şair, / Mehmet Baki Deniz,Akademisyen, Dr / Mehmet Bozkurt,Araştırmacı Tarihçi, Yazar / Mehmet Soğancı,TMMOB YK Eski Başkanı / Mehmet Somel,Öğretim Üyesi, Prof. Dr. / Melih Yeşilbaş,Akademisyen, Dr. / Meliha Asan,Büro İş İstanbul İl Başkanı / Melis Gönenç,Gazeteci / Meral Uysal,Akademisyen, Prof. Dr. / Mercan Erzincan,Müzişyen / Merdan Yanardağ,Gazeteci / Mert Moralı,Besteci / Mesut Eren,Ressam / Mesut Odman,Yazar / Metin Boran,Tiyatro sanatçısı ve yazarı / Metin Coşkun,Tiyatro Sanatçısı / Metin Ebetürk,Sosyal İş Sendikası Eski Genel Başkanı / Metin Özuğurlu,Akademisyen, Prof.Dr / Murat Akad,Türkiye Barış Komitesi Başkanı / Murat Beşer,Müzik Yazarı / Murat Güner,Müzişyen / Murat Özveri,Dr., Hukukçu, yazar, / Musa Özüğurlu,Gazeteci, Yazar / Mustafa Demir,EğitDer Eski Genel Başkanı / Mustafa Karadağ,Yargıçlar Sendikası Eski Başkanı /

Mustafa Kemal Erdemol,Gazeteci, Yazar / Mustafa Kenan Aybastı,Yönetmen / Mustafa Köz,- Şair, Yazar, Türkiye Yazarlar Sendikası Eski Başkanı, / Mustafa Sönmez,İktisatçı, Yazar / Mustafa Ziya Ülkenciler,Şehir Yönetmeni / Müjde Tozbey Erden,Avukat, Önce Çocuklar ve Kadınlar Derneği Başkanı / Namık Koçak,Gazeteci / Nart Bozkurt,Kültür Araştırmacısı / Necati Çıtak,Doç. Dr., Hekim / Necdet Oral,Yazar, Dr. / Necmi Erdoğan,Akademisyen, Prof.Dr / Nejat İşler,Oyuncu / Neval Oğan Balkız,Hukukçu, Akademisyen / Nevin Eracar,Psikolog / Nevzat Evrim Önal,Doç. Dr., Akademisyen, Yazar, / Nihal Ünver,editör, yazar / Nihat Behram,Şair, Yazar / Nurcan Gökdemir,Gazeteci / Oğuz Oyan,Prof. Dr., İktisatçı, Yazar, Dayanışma Meclisi Sözcüsü / Oğuz Türkyılmaz,Yazar / Oğuzhan Müftüoğlu,BirGün Yazarı / Olgu Ülkenciler,Şehir Yönetmeni / Orhan Aydın,Sanatçı / Orhan Gökdemir,Gazeteci, Yazar / Osman Çakmakçı,Şair, çevirmen / Osman Özgüven,Dikili Belediyesi Eski Başkanı / Osman Öztürk,Hekim / Ozan Çoban,Eczacı, müzişyen / Ömer Koçağ,Ressam / Önder İşleyen,SOL Parti Başkanlar Kurulu Üyesi / Özgen Seçkin,Kültür ve Sanat Yazarı / Özgür Aydın,Prof. Dr., ÜKD Başkanı / Özgür Eryılmaz,Avukat / Özkan Atar,Birleşik Metal İş Sendikası Genel Sekreteri / Özlem Şen,Avukat / Pınar İçel,SES Genel Sekreteri / Rifat Okçabol,Prof. Dr., Eğitimci, Yazar, / Sabahat Akkiraz,Müzişyen / Sadık Usta,Yazar / Sait Munzur,Karikatürist / Savaş Karabulut,Dr. Öğretim Üyesi / Selahattin Kural,Patronların Ensesindeyiz Ağı Genel Koordinatörü / Selçuk Candansayar,TAKSAV Genel Başkanı, Prof.Dr / Selçuk Uluata,Mühendis / Selin Aksoy,Avukatlar Sendikası Başkanı / Selin Pelek,Akademisyen / Semiha Özalp Günal,Dr., İKD GYK Üyesi / Serdar Şahinkaya,Dr., İktisatçı, Yazar, / Serpil Güvenç,Yazar / Sertaç Canpolat,Editör, Çevirmen / Sırrı Emrah Üçer,Akademisyen / Sinan Sönmez,Prof. Dr., İktisatçı, Yazar, / Suat Özveren,Dr., İktisatçı, Dayanışma Meclisi Sekreteryası Üyesi, / Suphi Varım,Yazar / Şevket Çavuşoğlu,FKF Genel Başkanı / Şeyda Özcan,Avukat, Emekçi Kadınlar Derneği / Tahsin Doğan,EğitDer Genel Başkanı / Tamer Akgökçe,Hukukçu / Tamer Özlü,Eğitimli Trabzon şube başkanı / Taner Timur,Prof.Dr. / Taner Yüzgeç,Mühendis / Temel Er Ersoy,Güvenlik Uzmanı / Timur Soykan,Gazeteci, Yazar / Tolga Binbay,Psikiyatrist, Akademisyen, Yazar, / Tuğrul Keskin,Şair, Yazar / Uğur Pişmanlık,Gazeteci, Yazar / Ulaş Karadağ,Dr. Akademisyen / Ulaş Özer,Müzişyen, Akademisyen / Umut Kuruç,İKD Genel Başkanı / Volkan Terzioğlu,Müzişyen / Yakup Kepenek,Ekonomist, Prof.Dr / Yasin Durak,SOL Kültür Yayınları, Editörü / Yasin Gökberk Çınar,Avukat, Yurttaş Hukuku / Yaşar Aydın,BirGün Gazetesi / Yiğit Günay,Şehir Tarihçisi / Yiğit Özatalay,Müzişyen / Yunus Yener,Mühendis / Zafer Köse,Edebiyatçı, Yazar / Zehra Güner Karaoğlu,Birlik Sendikası Genel Başkanı / Zeki Çelik,Eğitimli Karabük İl Temsilcisi / Ziya Yergök,Adana Barosu eski Başkanı / Zühal Okuyan,Prof. Dr., Akademisyen, Hekim, / Zülal Kalkandelen,Gazeteci, yazar /